

"Kadının olduğu her yer yaşam kaynağıdır"

YURTSEVER GENÇ KADIN

SAYI: 5

Eylül/Ekim 2022

2 Aylık İdeolojik Kültür Dergisi

KÜRDİSTAN'DA HER ŞEY MÜCADELE İLE
KAZANILIR. MÜCADELEMİZ İLE İMRALI
DUVARLARINI YIKALIM

İÇİNDEKİLER

PERSPEKTİF

Özgür Kadın Duruşu ve Katılımı

GENÇ KADIN PERSPEKTİFİ

Kürdistan'da Her Şey Mücadele İle Kazanılır. Mücadelemiz İle İmralı Duvarlarını Yıkalım

DOSYA

- Uluslararası Komplonun Amaçladıkları ve Önder APO'nun 'Üçüncü Doğuşu'
- Onur Şavaşı Kazanacaktır

PORTRE

Dağ Gülüşü Kadın

ŞEHİTLERLE DİYALOG

Benim İşim Özgürlük İmkânlarını Ortaya Koymaktır

YURTSEVER GENÇ KADIN

Kadın Katliamların En Vahşisiyle Yıldırılmaya Çalışılmaktadır

GERİLLA KALEMİNDEN

Yaşamın Renkliliğine, Çeşitliliğine Göre Kadını Birçok alanda Yetiştirmek, Hazırlamak Önderlikte Bir Yöntemdir

DİRENİŞÇİ KADINLAR

Lehengiya Jina Kurd A Rindêxan

DEVİRİMCİ HALK SAVAŞI

Devrimci Tutum

KÜLTÜR VE SANAT

Çand û Jinên Ciwan

KAVRAMLAR

Ekolojî

Üniversite

Kendini Eğitmeyen Toplum Çürümekten Ve Dağılmaktan Kurtulamaz

MİZAH

Xalqın Qızı Kejê

4

8

13

22

25

27

31

35

37

40

43

46

51

EDİTÖR

"Kadının olduğu her yer yaşam kaynağıdır"

Merhaba Yönünü Güneşe Çeviren Genç Kadınlar!

Dergimizin Eylül ve Ekim ayı konularını ele aldığımız bu sayımızda "Kürdistan'da her şey mücadele ile kazanılır, mücadelemizle İmralı duvarlarını yıkalım" sloganıyla sizlerle birlikteyiz.

Bilindiği gibi Eylül ve Ekim ayları Kürt halkı ve Özgürlük tarihimiz açısından çok önemli günleri içerisinde barındırmaktadır. 9 Ekim 1998'de Kürt özgürlüğünü, demokrasisini hedefleyen, Kürt halkının özgür, iradeli ve örgütlü bir güç olarak bu dünyada yaşamasını istemeyen güçler, tarafından Önderliğimize dönük bir komplonun başlangıç adımları atıldı. Emperyalist güçler, felsefesiyle halklara umut ve inanç veren, halklara güç ve irade kazandıran Önderliğimiz şahsında Kürt Özgürlük Hareketi ve yaratımlarını hedef almıştır. Fakat bu komplo amaçladıkları gibi sonuçlanmamış, yüzlerce Kürt kadını ve genci "Güneşimizi Karartamazsınız" sloganıyla komplonun karanlığını bedenleriyle parçalamış, komplocu güçlere büyük bir cevap olmuşlardır.

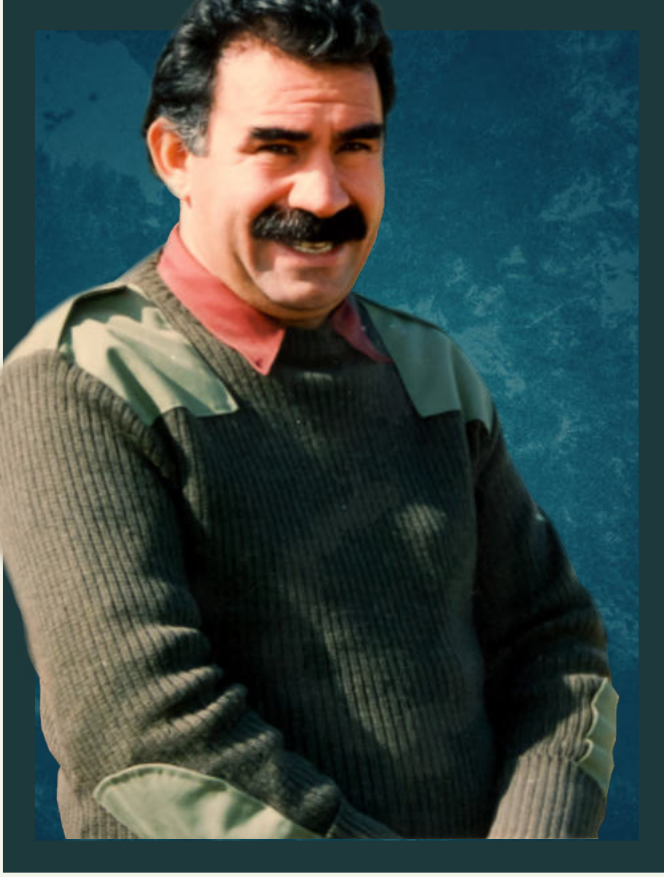
12 Eylül 1980'de faşist cunta mevcut yöntemler ile bastıramadığı devrimci hareketleri askeri darbelerle bastırmak istemiştir. Amaç içte sağ-sol, Kürt-Türk, Alevi-Sünni farketmeksizin karşıtlık gösteren, kontrol dışında olan her kesimi tasfiye etmek ve kendi faşist, hegomonik sistemini inşa etmektir. Bu darbe başta Kürt kimliği olmak üzere faşist iktidarları tehdit eden tüm kültürel varlıklar ve demokratik hareketlere karşı gerçekleştirilmiştir. Her kesimden yüzlerce insan tutuklanmış, idamlar yapılmış, birçok işkence yöntemi ile toplum terbiye edilmeye çalışılmıştır, fakat herşeye rağmen PKK'nin öncü kadroları tarafından askeri cuntaya karşı büyük bir direniş sergilenmiş ve bu direniş adını tarihe yazdırmıştır.

Öncelikle 9 Ekim komplosuyla başlayan ve sonrasında 15 Şubat komplosuyla zirveye ulaşan "Güneşimizi Karartamazsınız" eylemcilerini aynı zamanda 12 Eylül faşist cunta rejiminin saldırıları karşısında PKK öncü kadroları olmak üzere şehadete ulaşan tüm devrimci ve yurtseverleri anıyor, uğruna canlarını feda ettikleri bu devrimci mücadeleye sahip çıkacağımızın sözünü veriyoruz.

Yine dergimizde Önderlik ve Genç Kadın perspektifleriyle genç kadınların sürece nasıl katılması gerektiği, bu sürecin genç kadınlar tarafından nasıl ele alınması gerektiği de ortaya konulmuştur. Ve daha farklı birçok konuyla bu sayımızda siz değerli okuyucularımızla birlikteyiz.

Bütün genç kadınları 'Yurtsever Genç Kadın' dergimizi okumaya ve okutmaya çağırıyoruz.

Genç Kalın Genç Yaşayın!

ÖZGÜR KADIN DURUŞU VE KATILIMI

BU DEĞERLENDİRMELER ÖNDER
APO'NUN ÖZGÜR KADINLARA
ÇÖZÜMLEMELERİNDEN DERLENMİŞTİR

Önder APO

Etikle estetik ilişkisinin toplumla, özgürlük sosyolojisi ile bağlantısını yeterince tanımladım zaten. Gerisi sizin bunu anlamlandırma ve buna göre kendinizi gerçekleştirme iradenize kalıyor.

Kapitalizmin kadını ve kadın bedenini estetik adı altında ne hallere soktuğu ve neyin aracı haline getirdiği belli. Bu tahakküm ve sömürü politikası karşısında bizim kadın kurtuluş ideolojisini nasıl gerçekleştirdiğimiz de oldukça açık. Kadın kurtuluş ideolojisi, aynı zamanda kölelikten çıkmış kadın gerçeğinin öncelikle özgür bir ruh ve bilinç kazanması ve bundan hareketle dilinden saç örgülerine, yürüyüşünden bir işe el atmasına kadar onu ifade eden, yansıtan tüm özelliklerini güzelleştirmesi anlamına gelir. Böyle bir özgürlük ve kurtuluş zemininde en 'çirkin' kadın bile güzelleşir.

Kadın etrafında geliştirilen tüm ilişkiler, özünde siyasal tahakküm ilişkileridir.

Kapitalizm bu tahakküm ilişkisinde kadın cinselliğini öne çıkararak, kadına en büyük saldırıyı yapmıştır. Cinselliği adeta çağın afyonu haline getirerek, topluma ağır bir darbe indirmiştir. Bugün cinsellik, dinden de milliyetçilikten de beter bir afyon niteliğinde yaygınlık kazanmış durumdadır. Doğada bile cinsel ilişki planlı ve sınırlı bir şekilde, ancak belirli dönemlerde gerçekleştirilirken, insan gerçeğinde bunun günlük bir ilişki biçimine vardırılması, insanın insan ve toplumun toplum olmaktan çıkarılmasından başka bir şey değildir. Bu, insanın moral ve zihniyet anlamında tüketilmesi, kaba, güdüsel bir varlık düzeyine çekilerek bitirilmesidir. Kapitalizmin

“Bu anlamda güdüsel, biyolojik sınırlara indirgenmiş bir yaşam, faşizm üretir demek yanlış olmayacaktır”

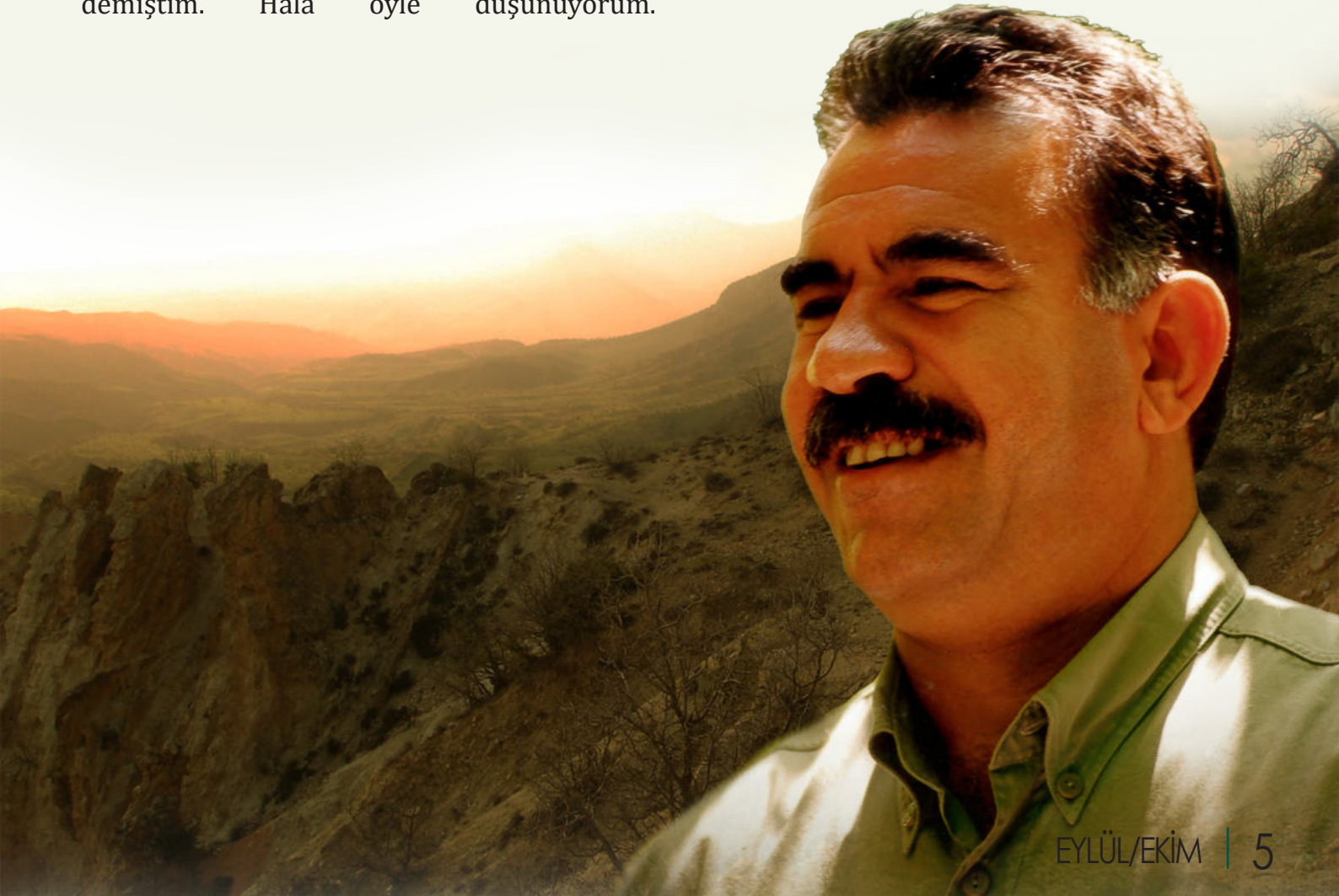
yarattığı seksist toplum, bunun en somut göstergesi olarak önümüzde durmaktadır. Bu toplumda yaşam neredeyse tamamen biyolojik ve güdüseldir. Yaşamın tamamen biyolojik düzeye indirildiği bir yerde, kaçınılmaz olarak varlık bulacak olan faşizmdir, faşist yaşam anlayışıdır. Bu anlamda güdusel, biyolojik sınırlara indirgenmiş bir yaşam, faşizm üretir demek yanlış olmayacaktır.

Umut Kendinizsiniz

Gerçeklerden korkmayın, gerçekler insanı güçlendirir. Gerçeklerle yaşama gücünü gösterdiğiniz oranda, kendi varlığınızın anlamına ulaşabilir ve kendinizi gerçek kılabilirsiniz. Yalan sizi özgürleştirmez, sahte olana tenezzül etmek sizi özgürleştirmez. Ama saptırmayan, dosdoğru ufku gösteren ve bilinci berraklaştıran özelliğiyle gerçek her zaman özgürleştiricidir. Bu açıdan kendime müthiş yükleniyorum. Hatırlarsınız, “İnsanlığın geçmişini daha gerçektir. Ona saygılı olacağım ve yaşamı orada arayıp bulacak ve yeniden başlatacağım” demiştim. Hala öyle düşünüyorum.

Kapitalist modernitenin yarattığı dünyaya bakın: Yaşam her yönüyle kirlenmiş, insan insan olmaktan çıkarılmış; kadını sahte, erkeği sahte, ilişkiler sahte. Tarih ve dinler, kutsal kitaplar iktidar yalanlarının araçları haline getirilmiş. Ahlak, vicdan ve adalet gibi toplumsal değerler işgale uğrayarak yerle yeksan edilmiş. Ben insanım diyen biri böyle bir ihanet zemininde nefes alabilir mi? Nefes almakta zorlanıyorum, nefes alamıyorum dediğimde, işte tüm bunların yarattığı kuşatmadan söz ediyorum.

Dipsiz ve karanlık bir kuyunun dibindeki biri için kuyudan çıkması için uzatılan ip ne ise, benim için de gerçek odur. Nasıl ki kuyunun dibindeki insan can havliyle bu ipe sınımsız sarılıyorsa, biz de gerçeğe öyle sarılıyoruz. Umut dediğimiz şey de budur. Gerçeğin yaşattığı farkına varma, bilinçlenme ve bunun aydınlatmasında gerçeğe yürüme gücüdür. Bunun iradesi ve eyleminin açığa çıkmasıdır. Yani kendimiziz, umudun kendimiz olduğumuz bilinciyle harekete geçmemizdir.

YURTSEVER GENÇ KADIN

Ne kimsenin hakimiyetine girerim ne de kimseyi kendi hakimiyetime alırım

Kadın zaten köleleştirilmiştir. Köleler öldürülmez, özgürleştirilir. Ne sizin yaşadığınız ilişki ilişkidir, ne de bunu özgürleştirme temelinde ele alabiliyorsunuz. Benim binlerce kadınla ilişkim var ve görüyorsunuz, birçoğu buna aşk ilişkisi diyor ve özgürleşmede önemli mesafeler kat ediyor. Köleyi ya öldürecek ya da kendine bağlayarak köleliği daha da derinleştirecek! Yok mu bunun üçüncü bir seçeneği? Var. Neden özgürleştirmeyi denemiyorsunuz? Onu bağlayan her bir bağı çözün, kesip atın. Özgürleştikçe iradeleşecek, kişilik kazanacak ve güç haline gelecek. Var mı bundan daha güzel ilişki biçimi? Yok, illa ben kendime bağlayacağım, kul köle yapacağım denecekse, ona da ben müsaade etmem, ilişkilennem. Benim yoldaşlığım mutlaka özgürlük için olacaktır.

“Benim yoldaşlığım mutlaka özgürlük için olacaktır”

Tabii bunların çoğu sahte duygulardır. Zayıflatıcı, güçten düşüren duygulardır. Bana düşen de bir militanı böyle zayıf düşüren duygulardan arındırmak, bunları kesip parçalamaktır. Bazıları anlamakta zorlandı, ama ancak aştıklarında güçlendiler. Düşünün, bu konuda tutumum son derece net olmasına rağmen, binlerce kadın bana ölümüne bağlı durumda. Ama ben ne yapıyorum? Hakimiyet ilişkisini gördüm mü kaçıyorum. Ne kimsenin hakimiyetine girerim ne de kimseyi kendi hakimiyetime alırım. Ölümüne bağlı kadınlarla bile, ilişkim olsa olsa özgürlük temelinde olur. Ama birçoğunuz ‘nişanlım, karım, sevgilim’ deyip sahiplenme ilişkisine bayılıyorsunuz ve buna da duygu diyorsunuz. Bilinen bu karı-koca ilişkileri tüketir. Böyle hakimiyet ve kölelik üreten ilişkileri ne gündemime alırım ne de kimseyle konuşurum.

Devrimcilik Kendisiyle Birlikte Halkı da Yaşatabilmektir

Tüm hücrelerinize amacınız için yaşayacak ve kendinizi büyüteceksiniz. Olması gereken budur. Yaşanan bu karasevda bağlılıktan müthiş rahatsızım.

Öyle bir özgürlük hareketi yaratıldı ki, bir atımlık baruta benziyor herkes. Böyle bir kadro yaratıldı. Gözünü ölüme diken militanlık ortaya çıkarıldı. Ölüme güzellmeler yapılar hale geldi.

Bunu bana kabul ettiremezsiniz. Bununla yapmanız gerekip de yapamadıklarınızı gizleyemezsiniz. Beni sevenler, ifade ettiğim tarzda severlerse bir anlamı olur. Kendi sevgi anlayışlarınızı bana dayatmayın, kabullenmemi de beklemeyin. Benim sevgi anlayışım koca bir halk gerçekliğini yarattı.

hakim olan, siyasetin ölçüleri ve örgüt çizgisi değil, sizin duygularınız oluyor. O nedenle hep ağlamaklı hale düşüyorsunuz, yaralı kalıyorsunuz. Benim de duygularım yok mu? Kesire ile ilişkilerde duygularım da vardı, ama asla duygularımın beni esir almasına müsaade etmedim. Siyaseti hep hakim kıldım.

“Tüm hücrelerinizle amacınız için yaşayacak ve kendinizi büyüteceksiniz”

Devrimcilik nedir? Devrimcilik kendini yaşatma ile sınırlı olsaydı, bu, sistem içerisinde de yapılabilirdi. Ama devrimcilik, yaşanamaz koşullarda olan mazlum halkı da kendisiyle birlikte yaşatabilmektir. Bunu başarabiliyorsanız, o sorumluluğu hissediyor ve gereklerini yerine getirebiliyorsanız devrimcisiniz. Bir devrimci çevresine, yoldaşlarına, halkına ve örgütüne karşı duyarsız, sorumsuz olabilir mi?

Birçoğunuzu dürüstlükte takdir ediyorum; ama kuzunun melemesi nasıl bir şeyi kurtarmaya yetmiyorsa, sizin dürüstlüğünüz de tek başına işe yaramıyor.

Duygusallığınızı eleştiriyorum. Duygunuz olmasın demiyorum. Sizde yaşanan, duygularınızın siyasete baskın hale gelmesi, onu esir almasıdır. Adına ya duygusal ilişki ya ahbap çavuş ilişkisi diyorsunuz. Ve bu ilişkide yaşadığınız duygu sizi kör ediyor, siyaseten düşünemez hale getiriyor. Bu ilişkide

Kendini büyük örgüt ve siyasi güç haline getiremeyenler, bu ilişkilere bulaşmamalıdır. Hele hele koca bir halkın özgürlüğü sorunu olanlar, pratikte sabittir ki, yaşadıkları bu ilişkilerde mülkiyetçilik tuzağına düşerek birbirlerini önce sahiplenmekte ve ardından genel değer ve ölçülerin uzağına savrulmaktadır. ‘Benim eşim, benim aşkım, benim sevgilim’ deyip sahiplendiğin an, sosyalistlikten çıkmışsın demektir. Neden önce ve yalnız senin olsun ya da birbirlerinin olsunlar? Sosyalistlik, çizgi devrimciliği bu mu?

Sosyalist insan ilkeli insandır. Duyguları ya da güdülerini kendisini ilkelerinden uzaklaştırıyorsa, orada sosyalistlikten uzaklaşma vardır. Burada uzaklaşmanın nereye yaklaştığı bellidir. Sevginiz sadece bir kişide başlayıp bitmeyecek, birbirinizin kölesi olmayacaksınız. Kendinizi de, örgütü de, halkı da büyüteceksiniz.

KÜRDİSTAN'DA HER ŞEY MÜCADELE İLE KAZANILIR. MÜCADELEMİZ İLE İMRALI DUVARLARINI YIKALIM

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

JİYAN ŞENGAL

15 Ağustos Diriliş Bayramı Kürtlerin yaşadığı her yerde büyük bir coşku ve moralle karşılanmış, özelde Kürdistan Özgürlük Gerillası şahsında düşmana büyük darbeler vurularak büyük gerilla atılımının 39.yılı selamlanmıştır. Gerillanın bu büyük atılımın yeni yılını nasıl karşılayacağını mesajları bu biçimde düşmana da çok açık bir biçimde verilmiştir. Geride bıraktığımız aylar Kürdistan Özgürlük mücadelesinin temel karakterinin oluşmasını sağlayan gelişmelerle doludur. Bugün tüm mevzilerde amansızca direnen bir duruşun açığa çıkmasını 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu, İlk Kurşun olarak ifade edilen 15 Ağustos büyük gerilla atılımı sağlamıştır. Mücadelemizin altyapısı bu aylarda döşenmiş, temelleri bu dönemlerde atılmıştır. Bu sebeple bilinçle yoğrulmuştur, düşünce ile geliştirilmiştir ve irade ile keskinleştirilmiştir. Bu aylar Kemaller, Hayriler, Akifler, Aliler,

Egidler ile özdeşleşmiştir. PKK ideolojisinin yenilmezliği bu yoldaşlar şahsında kesinleşmiş, bu mücadeleye katılan, gönül veren herkes de bu hakikatten pay almaya çalışmaktadır. Mücadelemiz tüm ağırlığı, riskleri ve keskinliği ile devam etmektedir. Gelişmeler tüm arkadaşlar tarafından takip ediliyor. Kürdistan'da yürüyen mücadeleye katılan, gönül veren, sempati duyan, dostluk yapan, yorum yapan ve elbette düşmanlık yapan herkes de bu savaştan etkilenmekte, tanıklık etmekte ve sonuçlarını yaşamaktadır. Sürece damgasını vuran ise gerillanın direnişidir. Savaş tünellerinde, hareketli birliklerle arazide muazzam, adeta idrak sınırlarını zorlayan bir direniş yürütülmektedir. Düşman her türlü tekniği devreye koymuştur. Nasıl ki 12 Eylül faşizmi zindanlarda, işkencelerde akıl almaz yöntemler uyguladıysalar AKP-MHP'nin faşist çeteleri de savaş tünellerinde aynı biçimde

davranmaktadır. Savaş tünellerini yıkmak, gerillayı imha etmek için her gün yeni yollar denemekte, yeni yöntemler uygulamaktadırlar. Her seferinde saldırıları biraz daha arttırmakta, hunharca, barbarca, vahşice saldırmaktadırlar. Kimyasal silahları uzun süredir zaten kullanmaya başlayan düşman taktik nükleer silahlarla, termobarik bombalarla yöntemlerini daha da gaddarlaştırmaktadır. Termobarik silahlar küçük atom bombaları olarak tanımlanmaktadır. Yani her gün onlarca defa atom bombaları ile gerillaya saldırmaktadır. Bu bombalar NATO tarafından verilmektedir. Tim biçiminde örgütlenen gerilla gücü dünyanın en büyük ordularına ve savaş teknolojisine

edilmektedir. Düşman bu anlamıyla da tüm NATO gücünden faydalanmaya, bu güçleri arkasına alarak gelişecek tepkileri etkisizleştirmeye çalışmaktadır. Değerli Yurtsever Genç Kadınlar! Kimyasal silah kullanımına karşı her yerde yoğun mücadele edilmeli, gerilla yalnız bırakılmamalı ve direnişine destek olunmalıdır. Gerilla bütün Kürtlerin, kadınların, gençlerin, mücadele eden tüm insanlığın yüz akı, onuru ve özgürlüğü için mücadele etmektedir. Gerillayı sahiplenmek, direnişini büyütme bir borçtur. Genç kadın ve gençlik örgütleri olarak bu süreçte gerilla direnişini yeterince sahiplenmediğimiz, destek olmadığımız,

“Gerilla açısından bütün bu dezavantajlı durumlara rağmen büyük bir savaş yürütülmekte, düşmana büyük darbeler vurulmaktadır”

sahip güçlerine karşı böylesi muazzam bir direniş geliştirmektedir. Gerilla açısından bütün bu dezavantajlı durumlara rağmen büyük bir savaş yürütülmekte, düşmana büyük darbeler vurulmaktadır. Düşmanın kayıpları kamuoyuna açıklayamayacakları kadar çoktur. Bilinçle, irade ile yoğrulmuş özgürlük gerillası karşısında hiçbir tekniğin tek başına başarılı olamayacağı görülmektedir. Ancak bu durum çok büyük tehlikeler barındırmaktadır. Kimyasal kullanımı düşman tarafından normalleştirilmeye, olağanlaştırılmaya çalışılmaktadır. Gerillaya karşı her yol mubahtır anlayışı ile hareket

savunmadığımız, büyütmediğimiz bir gerçektir. Halbuki düşman sadece gerillaya da değil tüm Kürtlere karşı, kadınlara karşı da savaş ilan etmiştir. Henüz kimyasal kullanmasa da birçok farklı katliam yöntemi uygulamaktadır. Ve ne yazık ki bu konuda da yöntem zenginliğine gitmektedir. Kürtlerin olduğu her yerde birçok gerekçe ile katliam uygulanmaktadır. Zindanlarda yoldaşlarımız, insanlarımız, hasta tutsaklar katledilmektedir. Kürdistan'ın tüm parçalarında SİHA'lar ile saldırılar yapılmakta, devrimciler ve halk öncüleri katledilmektedir. Kürt kadınları devletin özel görevlileri, üniformalı ve sivil

YURTSEVER GENÇ KADIN

çeteleri eliyle tehdit edilmekte, tecavüze uğramakta ve katledilmektedir. İşbirlikçi ajan yapılar eliyle, korucular eliyle insanlarımız, kadınlarımız katledilmektedir. Kürt çocukları Rojava'da, Bakur'da, Şengal'de gün aşırı bombardımanlarla katledilmekte, daha birçok yerde farklı biçimlerde saldırıya uğramakta, geleceğimiz katledilmektedir. Kürdistan coğrafyasının, ülkemizin her karış toprağı işgal edilmekte, ormanlarımız yakılıp yıkılmakta, sömürülerek talan edilmektedir. Topraklarımız, doğamız, ocağımız katledilmektedir. Trafik kazası süsü verilerek insanlarımız son derece planlı ve sistemli bir biçimde adeta biçilmekte, katliamdan geçirilmektedir. Kültürümüz, dilimiz üzerindeki baskılar dahi bu yeni binyıl içinde hala devam etmekte, yasaklanmaktadır. Özel savaş yöntemleri ile asimilasyon, ajanlaştırma, yozlaştırma dayatılmakta, halkımızın gençliği hedeflenmekte yani

geçmişi, şimdisi ve geleceğı katledilmektedir. Kürdistan'da son süreçte Roboski ve Hezex'te yaşanan kadın katliamları, Dilok ve Derik'te planlı gerçekleştirilen trafik kazaları, Rojava'da çocukların sistemli biçimde şehit edilmesi, Şırnak'ta yaşanan orman talanı, zindanlardaki son şehadetler, öncü devrimcilerin SİHA'lar ile şahadetleri vs. her biri bu bilinçli katliamların örnekleridir. Kürdistan'da artık yaşanan hiçbir ölümü normal ele almamak gerekir dersek abartı yapmış olmayız. Kürdistan'da yapılan hiçbir şey tesadüf değildir, son derece planlıdır. Ve Kürdistan'da hiçbir şey tesadüfen değişmez, kazanılmaz, mücadele ile kazanılır.

12 Eylül faşist askeri cuntası da Kürtleri bitirmek, imha etmek için birçok yöntem denedi. En çok da Kürdistan adına mücadeleye yeni başlayan PKK militanlarına ve direnen devrimcilere saldırdı. Kürtleri, PKK'lileri

**"Kürdistan
coğrafyasının,
ülkemizin her
karış toprağı
işgal edilmekte,
ormanlarımız
yakılıp
yıkılmakta,
sömürülerek
talan
edilmektedir"**

teslim almak, direnişten düşürebilmek için tabiri caizse elinden geleni ardına koymadı. Ahlak ve vicdanın kabul etmeyeceğı, akıllara gelemeyecek derecede faşizm ve zulüm uyguladı. Bu zulmün belki de en büyüğünü adı işkenceleri, işkencecileri ve elbette direnişçileri ile akıllara kazınan Amed Zindanı'nda uyguladı. Ve PKK'nin yenilmez direnişçiliğı de Amed Zindanında bilendi, keskinleşti. Yazının başında isimlerini andığımız büyük şehitlerimiz sayesinde bugün onurlu Kürtlükten söz edebiliyor, özgürlük için mücadele edebiliyoruz. 1980'de başlayan Eylül karanlığı bu büyük direnişçiler sayesinde aydınlığa çıkarıldı, direniş ile aklandı.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Eylül karanlığına bir de Ekim karanlığı eklendi Kürtlerin tarihinde. 9 Ekim 1998'de Önder APO'ya karşı geliştirilen komplo ile 12 Eylül'de başaramadıklarını başarmak, Kürtleri Önder APO şahsında imha etmek istediler. Amed Zindanında da tüm yoldaşların temel dayanağı mücadeleyi devam ettireceğinden emin oldukları önderlerinin, Önder APO'nun dışarıda olması gerçeğiydi. Önderliğin tek başına da kalsa yeniden partiyi toparlayacağından bir an bile kuşku duymamışlardı. Bu sebeple Şahin Dönmez gibi dönekler de Önder APO'yu hedef göstermiş ve Önderlik tasfiye edilmeden PKK'nin bitirilemeyeceğini itiraf etmişlerdir. 12 Eylül'ün intikamı, Büyük Ölüm Orucu direnişçilerinin, Dörtlerin, Mazlumların intikamı 15 Ağustos Atılımının gerçekleştirilmesiyle alınmış ve bugün Medya Savunma Alanlarında direnen gerilla öncülüğü ile hala alınmaya devam etmektedir. Önder APO'ya karşı geliştirilen uluslararası komplo 9 Ekim'de başlatılmıştır. Düşman beyni ele geçirerek bedeni dağıtmayı hedeflemişse de başarılı olamamıştır. O bedenler ateşten bir çembere dönüşerek Önderliğini korumuş ve savunmuştur. "Güneşimizi Karartamazsınız" şehitleri Önderliğe bağlı olmanın, Önderliği savunmanın ölçüsünü daha ilk günden belirlemiş, dost ve düşmana göstermiştir.

"Genç kadınlar ve gençler olarak şunu iyi bilmeliyiz ki faşist AKP-MHP özel savaş rejimi Önderliğimizin ismini yalnızca kendi menfaati için kullanmaktadır"

Önder APO 24 yıldır İmralı işkence sisteminde rehin tutulmaktadır. Bugün gerillanın direnişine de öncülük eden büyük direniş Önder APO'nun direnişidir. Önderliğin öğrencileri, Önderliğe yoldaş olmaya çalışan tüm yoldaşları bulundukları alanlarda Önderliğe layık bir mücadelenin ve direnişin içerisinde. Önderliğimiz bu rehine sistemine karşı bu kadar uzun zamandır insanüstü bir direniş sergilemektedir. Düşmanın her türlü baskı, tehdit ve şantajına karşı tek başına büyük bir örgütlülükle karşı koymaktadır. Düşman özel savaş yöntemleri ile kendi medyasında Önderliğin ismini kullanarak birçok gündem oluşturmakta, Önderliğe dair birçok yorumda bulunmakta, kendi propagandasını yapmakta, halkımızın öfkesini ve tepkisini azaltmayı hesaplamaktadır. Genç kadınlar ve gençler olarak şunu iyi bilmeliyiz ki faşist AKP-MHP özel savaş rejimi Önderliğimizin ismini yalnızca kendi menfaati için kullanmaktadır. Önderliğe dair, hareket ve halkımıza dair en küçük bir iyi niyet beslememekte, imhamızı tamamlamak için Önderlik de dahil her türlü yöntemi denemeyi mubah görmektedir. Düşmanın bu tür yaklaşımlarını artık kabul etmemeli, sabrımızın taşığını net bir biçimde gösterebilmeliyiz. Önderliğimize yönelik geliştirilen her türlü saldırıya cevap şimdiye

“Önder APO’nun özgürlüğü etrafında kilitlenmeyen bir gençlik rotasını kaybetmiş, yolunu şaşırmış bir gençliktir”

kadar hep verilmiştir. Ş. Zilan yoldaşın eylemi, Güneşimizi Karartamazsınız eylemcilerinin tutumları, dünyanın her tarafında Önderlik için bedenini ateş topuna çeviren yoldaşların tutumları herkes tarafından biliniyor. Uzun yıllar boyunca Önderlikle görüşmelerde yaşanan en küçük aksilikte dahi gençler, genç kadınlar kıyameti koparmış, gece gündüz demeden eylem alanlarından ayrılmamışlardır. Düşman yapacağı her saldırıda, geliştireceği her yönelimde gençliğin tutumunu hesaplayarak davranmıştır. Fakat son yıllarda Önderliğimize dönük bu kadar yoğun saldırı olmasına, en küçük bir görüşme imkanı dahi sağlanmamasına rağmen gençliğin refleksleri zayıftır. Kadınlar ve gençler olarak biz genç kadınlar Önderliğimize dönük en küçük yönelimde dahi kıyameti koparmalı, dünyayı başlarına yıkmalıyız. Çünkü Önder APO var olma, mücadele ve yaşam gerekçemizdir. Düşmanın Kürtleri bitirme planını Önderliğimiz üzerinden yapması bilinçsiz ve öylesine değildir. Bu gerçeğe göre hareket etmeli, Önder APO’yu korumalı, savunmalı ve fiziki özgürlüğünü sağlamalıyız. Zaman yeterince uzadı ve artık sabrımız da kalmadı. Gençler ve kadınlar olarak bir 9 Ekim’i daha Önderliğimizin ağır tecridi ile karşılama tahammülümüzün kalmadığını

düşmana göstermeli ve her yerde Önderliğin fiziki özgürlüğünü haykırmalıyız. Tüm dünyada özgürlük ve demokrasi mücadelesi veren insanlar da şimdi Önder APO etrafında toplanmakta ve Önderliğin özgürlüğünü direnen insanlığın özgürlüğü ile eş değer görmektedir. Bizler Kürt gençleri olarak hayli hayli Önderliğimize sahip çıkmalı, özgür yaşama ve çalışma koşullarını sağlamak için canla başla mücadele etmeliyiz. Önder APO’nun özgürlüğü etrafında kilitlenmeyen bir gençlik rotasını kaybetmiş, yolunu şaşırmış bir gençliktir. Doğru yola ancak rotamızı İmralı’ya çevirerek ulaşabiliriz. Özgürlüğün atan kalbi, düşünen beyni, hisseden ruhu İmralı’dadır. Borcumuzu ödemenin, görev ve sorumluluklarımızı yerine getirmenin zamanı geçmektedir. Akıp giden zamana dur diyemeyeceğimize göre zamanın peşinden koşmak, gerisinde kalmak, arkasından ah vah etmek gençlerin yapacakları değildir, gençlere göre değildir. Gençlerin en iyi yoldaşı olan Önder APO’ya yeterli yoldaş olabilmek için daha fazla çabalamalı, görevlerimizi artık yerine getirmeliyiz.

DOSYA

ULUSLARARASI KOMPLONUN AMAÇLADIKLARI
VE ÖNDER APO'NUN 'ÜÇÜNCÜ DOĞUŞU'

ONUR SAVAŞI KAZANACAKTIR

B/ TOLHILDANA JINAN
EME AZADIYA RÊBER APO
MISOGER BKIN

ULUSLARARASI KOMPLONUN AMAÇLADIKLARI VE ÖNDER APO'NUN 'ÜÇÜNCÜ DOĞUŞU'

*“Uygarlık ihaneti büyüktür ve
hainleri çoktur.*

*Onun için intikam hareketleri
de büyük ve çoktur”*

Rêber APO

EKİN NUDEM

Önder APO'ya karşı geliştirilen komplo çağımızın en büyük komplosu olarak demokratik toplum tarihinde yer edindi. Komplonun başlangıcı olan 15 Şubat tarihinin Şex Said isyanın başlangıç günü olması ve yine Şex Said'in idam edildiği tarih olan 29 Haziranda Önderliğe idam cezasının verilmesi komplo sisteminin nasıl işlediğini anlamamıza yeterlidir. Özgür Kürtlük arayışı ve mücadelelerine yaşatılanların bir tekrarı olacağı düşünülerek bu tarih belirlenmişti. Bu komployla Önderliği tasfiye etme ve teslim almayı hedeflediler. Önderliğin tasfiyesiyle Kürt halkı ve özgürlük hareketini bitireceklerini hayal ediyorlardı. Önderliğin hareketimiz ve toplum üzerindeki etkisi biliniyordu. Önderliksiz bırakılacak bir toplumun soykırıma uğratılması daha kolaydır. Bu nedenle Önderlikle hareket, hareket ile halk birbirinden koparılmak istendi.

Komplonun kendi içinde aşamaları olduğunu belirtmek gerekiyor. Önderliği, hareketimizi ve halkı birbirinden koparma üç aşama olarak planlandı ve devreye konuldu.

Komplo İmralı ile sistemleştirildi. Önderliğin bu sistem içerisinde ideolojik, stratejik rolünü gerçekleştiremeyeceğini düşünüyorlardı. Komplo Önderlik için yaratılmış tek örnek olan İmralı sistemiyle Önderliğin ideolojik, siyasal, hatta fiziksel ölümünü hedefledi. Bunun adı 'idam etmeyelim kullanalım' politikasıydı. Bu politika devletin en üst savaş merkezlerinin toplantılarında resmi devlet politikası olarak kabul edildi ve devreye konuldu. Önderliğin durumunu kullanarak Kürdistan özgürlük mücadelesini tasfiye, Kürt soykırımını sonuçlandırma hedefleniyordu. Önderlikle yürütülen görüşmelerin tümü Kürt sorununun demokratik siyasal yoldan

çözmeyi değil tam tersi tasfiye ve soykırımı geliştirme esasına dayanıyordu. Önderlik, bu politikanın komplonun bir devamı olduğunun bilincinde olan, kullanılamayacak bir Önderlik gerçekliğine sahip olduğunu gösterdi. Uluslararası komplocu güçler İmralı sistemiyle Önderliği kendi çizgilerine çekmeyi ve bitirmeyi hedeflerken Önderliğin bu durumu üçüncü doğuşu için büyük bir fırsata dönüştürdüğüne tanıklık ettiler. Kapitalist modernitenin komplo sistemi nasıl boşa çıkarılır anlamak ve kavramak bizler açısından çok önemlidir. Önderliğin komploya cevabı komplocu sistemi yenilgiye uğratmak oldu.

Önder APO şahsında Kürt halkına karşı geliştirilen komplo asrın en büyük trajedisine yol açmıştır. Özgürlük için sürekli direnen ve büyük bedeller ödeyen bu kadim halkın sürekli komplolarla yalnızlaştırılması, ihanetleri yaşaması ilk değildir. Kürt ve Kürdistan tarihi komplolarla dolu, trajedileri bol bir tarihtir. Önder APO İmralı işkence sisteminde Kürtlere uygulanan bu komplo çemberini ve planlayıcıları olan kapitalist modernite tanrılarının maskelerini tek tek indirdi. Kimsenin inanmadığı o koşullarda mucizevi bir çıkışla Kürt halkının lanetli tarihini yaratan komplocu güçlerden hesap sordu. Bunu da komplo sistemini ve komplocuları aydınlatarak yaptı.

Kapitalist modernite komplo ile 21. Yüzyılın kapılarını sonuna kadar açmayı hedeflerken tersi bir etkiyle demokratik modernitenin çıkışına yol açacağını hesap etmemiştir. Erkek egemenlikli, sınıflı, devletli uygarlığın aşılmasının yolu açılırken hızlandırıcı bir zemini de yarattı. Önder APO beş bin yıllık erkek egemen sistemin dışına çıkarak, alternatif paradigmayı oluşturarak demokratik toplumun yeniden ve görkemli doğuşunu gerçekleştirdi. Tarihin seyri direnenler lehine çevrilmiş oldu.

Burada iki durum önem kazanıyor. Birincisi komplolar amaçladıkları şeyi her zaman başaramadıkları gibi tersi bir duruma da yol açabilirler. İkincisi ve birinci durumun yaşanmasına yol açan durum komplonun boşa çıkarılarak, yenilenerek varlığını ve özgürlüğünü sürdürme gücünü gösterebilirler. Önder APO tarihte örneğine rastlayamadığımız bir biçimde bunu gerçekleştirmiştir. Günümüzün cehennemi olarak kurgulanan İmralı İşkence sistemi içerisinde demokratik toplumun yeniden doğuşunu gerçekleştirme inanılması zor bir durumdu. Komplonun uluslararası boyutu Önderlik gelişiminin de uluslararası bir düzey kazanmasına yol açtı. Önderlik 'Kürt sorunu artık uluslararasılaşmıştır' derken niteliksel değişime dikkat çekmektedir. Diğer yandan evrensel olarak özgürlük

“Önder APO İmralı işkence sisteminde Kürtlere uygulanan bu komplo çemberini ve planlayıcıları olan kapitalist modernite tanrılarının maskelerini tek tek indirdi”

YURTSEVER GENÇ KADIN

paradigmasını duyan, öğrenen demokratik modernite güçlerinin özlemlerini hayallerini somutlaştırmış olmasıdır. Kürt sorununun yayıldığı alan Önder APO'nun özgürlük felsefesinin yayıldığı alana dönüştü. Dolayısıyla bir halkın önderi olan Önder APO komplo sonrasında Ortadoğu ve dünyada kabul edilen bir Önderlik gelişimini sağladı. Önder APO komplo ve sonrası mücadele düzeyini 'Önderlik, Hareket ve halk olarak; komplo öncesiyle karşılaştırılmayacak düzeyde bir gelişmeyi ve büyümeyi yaşadık, yaşamaktayız.' biçiminde değerlendirdi.

Küresel hegemonik güçler eğer başarılı olsaydı bu komplo ile Kürtler kontrole alınacak ve Ortadoğu'ya yapılması planlanan müdahale ve sonrasında stratejik ve taktik amaçları temelinde kullanılacaktı. Ancak Önder APO bu oyunu bozdu. Buna karşı komplocu güçler İmralı işkence ve tecrit sistemini bir komplo sistemi olarak geliştirdi. İmralı bu sistemin uygulandığı bir karargâh oldu. Önder APO'nun tasfiyesiyle Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin varlık ve özgürlük mücadelesinin mutlak olarak bitirildiği, Kürt soykırım politikalarının nihai sonuca ulaştırıldığı bir mekân olacaktı. İmralı tarihine bakıldığında böyle bir rol oynadığı da görülecektir. Bu noktada Önder APO'nun komploya karşı duruşu başlı başına üzerinde durulması ve sonuçlar çıkarılması gereken bir konudur. İmralı, Önder APO'nun duruşu ve komplocu sistemi çözümüyle niteliğiyle

toplumsal özgürlük sorununun çözümünün geliştirildiği ve savaşının yürütüldüğü bir alana dönüştü. Önder APO şahsında İmralı, gelişen demokratik modernite çizgisi ve kapitalist modernite çizgisi arasındaki büyük mücadelenin merkezi oldu. Dolayısıyla üçüncü dünya savaşının yürütüldüğü bir merkeze dönüştü. Önder APO 'Uluslararası komplo ve komplocu güçlerin ortaya çıkardığı İmralı İşkence asistemini tarihsel, toplumsal, güncel gerçekliği temelinde bilince çıkartarak, bu hakikate göre durumu anlayarak kavramak gerekmektedir. İmralı duruşumun bu bağlam temelinde gerçekliği, bilince çıkartılmalı, bu hakikate göre anlamlandırılmalıdır' demektedir.

Uluslararası komplo esasta Önderliğin kadın özgürlük perspektifi ve kadın hareketi mücadelesine karşı geliştirildi. Önder APO

"İmralı, Önder APO'nun duruşu ve komplocu sistemi çözümüyle niteliğiyle toplumsal özgürlük sorununun çözümünün geliştirildiği ve savaşının yürütüldüğü bir alana dönüştü"

“Biz kadınları özgürlüğümüzle buluşturduğu için cezalandırılan Önderliğe uygulanan tecrit, işkence, komplo rejimini yıkma vereceğimiz en büyük cevap olacaktır”

erkek egemen, devletli, sınıflı uygarlık sistemine karşı kadın özgürlükçü, demokratik, ekolojik toplum paradigmasını geliştirerek sistemsal bir cevap geliştirdi. Erkek egemen sistemden kadının soylu yoldaşı ve özgürlük savaşçısı olarak intikam aldı. Komployla tasfiye edilmek istenen kadın özgürlük mücadelemiz bugün komplo öncesiyle karşılaştırıldığında tüm dünyaya mal olan Rojava kadın devrimi şahsında büyük bir gelişim ve etki gücüne kavuştu. Kadının konfederal sistemi KJK, kadın partisi PAJK, kadının özsavunma sistemi YJA-STAR, eşit temsiliyet ve eşbaşkanlık sistemi, kadın bilimi Jineolojinin doğuşu Önderliğin üçüncü doğuşu olarak gerçekleşti.

Komplo boşa çıkarıldı. Önderlik ‘İmralı sistemi içerisinde verilen amansız savaşta yenilen, uluslararası komplo ve komplocu güçler oldu. Kazanan Kürdistan özgürlük hareketi ve Kürt halkı oldu.’ biçiminde değerlendirdi. Ancak komplocu güçler komployu başarıya ulaştırmak ve Ortadoğu’da soykırımcı politikalarını gerçekleştirmekten vazgeçemediler. Komplo devam ediyor. Uluslararası komplocu güçlerin İmralı

mutlak tecrit sistemini neden geliştirdiklerini tüm boyutlarıyla analiz etmek, anlamak ve kavramak bu noktada önem kazanıyor. Komplo sürekli yenilenerek, gelişmelere göre güncellenerek, tarihten günümüze kadar uygulanan tüm soykırım ve psikolojik savaş yöntemleriyle devam etmektedir. Bununla birlikte komplonun hedef kapsamı çoğaltılmakta, aşama aşama geliştirilmektedir. Önderlik üzerinde uygulanan mutlak tecrit ve işkence sisteminin tüm Kürdistan ve Türkiye toplumuna hatta tüm dünyaya uygulandığına tanıklık ediyoruz. Bu sistemin en çok kadınları hedeflediği ve kadınlar üzerindeki tecrit, tecavüz ve katliam kültürü olarak uygulandığı saklayamadıkları bir durumdur.

Önder APO’ya karşı geliştirilen ve yenilenerek sürdürülen komploya bizim cevabımız nedir, nasıl olacak. Bugünün esas sorusu bu olmalıdır. Biz kadınları özgürlüğümüzle buluşturduğu için cezalandırılan Önderliğe uygulanan tecrit, işkence, komplo rejimini yıkma vereceğimiz en büyük cevap olacaktır.

ÖNÜR SAVAŞI KAZANACAKTIR

SÎTÎ JİYAN MAK

12 Eylül 1980 askeri darbesi sözde iç güvenlik gerekçeleri ile başlatılan bir plan olarak belirtilse de özünde tamamen dış güçlerin güdümünde TC içerisinde faaliyet göstermeye başlayan gladyonun planlamasıdır. Denetiminde tutmak istedikleri TC sisteminin içerisine girdiği krizden kurtarma amaçlı Türk gladyosu ile planlanan ve dönemin ABD elçiliğinin 'bizim çocuklar iyi işler başardı' söylemi ile teyit ettirilen bir planlamadır. Amaç içte sağ-sol, Kürt-Türk, Alevi-Sunni farketmeksizin karşıtlık gösteren, kontrol dışında olan her kesimi tasfiye etmek ve kendi faşist, hegomonik sistemini inşa etmektir.

12 Eylül askeri darbesi, sivil faşist rejimin mevcut yöntemleri ile bastıramadığı devrimci hareketleri ancak askeri darbelerle bastırabileceğinin göstergesidir. Faşist rejimin kurmak istediği ve kontrol altına almak istediği düzen, sivil faşist, karşı devrimci

hareketlerle de takviyeli askeri darbelerle korunabilmektedir. 1925'ten beri başta Kürt kimliği olmak üzere faşist moderniteyi tehdit eden tüm kültürel varlıklar ve demokratik hareketlenmelere karşı yürürlükte olan beyaz Türk komplocu sistemi açığa çıkıp teşhir oldukça, daha da hunharlaşmakta, saldırılarını da tırmandırmaktadır. Beyaz Türk komplocu sistemi NATO gladyosunun en güçlü operasyonel güçlerine sahiptir. Bu nedenle tüm siyasi yapılanmaları kontrolüne almış durumdadır. Sınırlı da olsa bir kontrolden çıkma durumu yaşandığı takdirde ya içteki faşist güçlerle bastırır ya da bunlarla gücü yetmediği takdirde tüm orduyu harekete geçirir. Katliamcı bir sistem olarak aynı zamanda küresel hegemon güçler tarafından da desteklenir. Tüm kontrolü, halkı kendi denetimine alan böylesine bir sistem örneğine az rastlanır türdendir. Dolayısıyla beyaz Türk modernitesinin yaşadığı böylesi bir bunalım küresel sistemi de yakından ilgilendirmektedir.

12 Eylül faşist darbesi ile o süreçte yaşanan bunalımdan çıkılmak istenmiştir. Ekonomik olarak dışa açılımla birlikte küresel finans sistemi ile bütünleşme, ideolojik alanda ise laik milliyetçilikle birlikte Türk-İslam milliyetçiliğine yönelme ve laikçi geçinen ulus devletini Türk-İslam ulus devletine evrilterek bir çıkış yaratma temel politikaları olmuştur. Bu anlamda 12 Eylül darbesi NATO gladyosunun en kapsamlı eylemidir. Tüm Ortadoğu halklarının devrimci, demokratik eylemlerini kalıcı bir biçimde bastırmakla görevlidirler. Hala günümüze kadar bu rolünü sistemin tüm sivil-faşist odakları ve yarı-militer unsurlarıyla birlikte yürütmeye çalışmaktadırlar. İktidar ve muhalefetiyle

varlıklarını, özgürlüklerini ve onurlarını korumaya götürmez. Bu dönem Kürtler açısından böylesi bir dönemdir. Direniş özgürlükten, kurtuluştan önce bir varoluş aracıdır. 12 Eylül faşizminin temel amacı daha önce örtülü yürütülen Kürt kimliğinin imhasını açıktan yürütüp sonuçlandırmaktır. Kürtler için tek varoluş yöntemi ise savaştır, direnişi büyütmektir. Cunta rejiminin faşist politikalar kapsamında geliştirdiği yönelimlere karşı PKK hareketi kadroları destansı direnişlere imza atmışlardır. Rêber APO bu süreci şöyle tanımlamaktadır; "Bütün ayağa kalkan, kendi varlık savaşına sahip çıkan Kürtler açısından yaşam hakkının kazanılması sözkonusuydu. Bu yıllarda ölmek-kalmak pek farketmiyordu.

"12 Eylül faşizmi, ordunun yönetime el koyması ile sesini yükselten her kesimden yüzlerce insanı tutuklamış, idamlar yapmış, birçok işkence yöntemi ile toplumu terbiye etmeye çalışmış ve yaşlı, genç, kadın, çocuk birçok kesim insanlık dışı muamelelere maruz kalmıştır"

tüm siyasal partiler, aynı çarkın birer dişlisi olarak en önemli rolü oynamaktadır ve bu rolü oynamaya devam etmektedirler. Bu nedenle 12 Eylül faşizmi, ordunun yönetime el koyması ile sesini yükselten her kesimden yüzlerce insanı tutuklamış, idamlar yapmış, birçok işkence yöntemi ile toplumu terbiye etmeye çalışmış ve yaşlı, genç, kadın, çocuk birçok kesim insanlık dışı muamelelere maruz kalmıştır.

Gelişen bu saldırılara karşı direnişten başka bir çare bırakılmamıştır. PKK'nin çıkış ve gelişim koşulları, böylesi yoğun yönelimlerin yaşandığı bir süreçtir. Sözkonusu varlıkları olduğunda, özgürlük ve onurlarını yitirmekle karşı karşıya kaldıklarında halkların direnişi kaçınılmaz olur. Direniş dışında hiçbir yöntem

Bu sürecin PKK öncü kadrolarından Sakine Cansız şahsında ve öncülüğünde yaşanan bir de kadın boyutu vardır. Amed zindanında geliştirilen hunharca saldırılar ve işkenceler cenderesinde Sakine arkadaş şahsında her türlü zora karşı onurunu koruma direnişi, faşist rejim işkencecilerinde korku yaratmıştır. Klasik toplum algısında var olan namus olgusu kadın direnişçiler şahsında bambaşka bir anlama bürünmüştür. Yüreklere nakşedilen ve asla koparılamayacak bu mücadele gerçekliği ve direniş duygusu, ihaneti bir yaşatmak isteyenlere yanıt olmuştur. Kadın tutsaklara karşı gösterilen barbar yaklaşımlar, kadın tutsakların iradelerini kırma amaçlı yakın akrabaları ile çıplak olarak karşı karşıya getirme gibi yıldırma politikalarına karşı; kadın şahsında pes etmeyen yaklaşımlar gelişir. Kadını teslim alma istemine karşı kadında daha çok düşünsel savaşım gelişir, iradenin zaferi ortaya çıkar. Tüm faşist yönelimlere karşı kadın koğuşlarında güçlü bir direniş sergilenir. Daha önceki süreçlerde Şêx Sait, Seyit Rıza gibi Kürt öncüleri yakalanıp idam edilirken, faşist rejim bu defa fiziki bir yok ediliştten ziyade düşüncede idamlar gerçekleştirmek

“Kadın arkadaşları özellikle namus olgusu ile kırmaya çalışmışlarsa da Sara arkadaş öncülüğünde cunta rejimine karşı verilen cevap ‘kadın bir namus olgusu değildir, namus kadın değildir, namus onurdur, şereftir, kendi kimliğinde ısrar ve bu temelde yaşamaktır’ duruşu sergilenir”

Önemli olan onurlu yaşam hakkını kazanmaktır. Bunun bir örneği de Diyarbakır Zindan Direnişi’nde sergilenmişti. Ferhat Kurtayların bedenlerini ateşe verme, Mazlum Doğan’ın Newroz eylemi, Kemal Pir ve M. Hayri Durmuşların ölüm oruçları da tamamen onur savaşlarıydı. Halk savaşının birer eşdeğeri idi. Hep birlikte söyledikleri “Onur savaşı kazanacaktır” sloganı bu gerçeği ifade ediyordu.” Rêber APO’nun bu belirlemesi süreç karşısında PKK hareketinin açığa çıkardığı direniş ruhunun en öz lübiçiminde ifade etmektedir.

istemektedir. Bu nedenle kadın arkadaşları özellikle namus olgusu ile kırmaya çalışmışsalar da, Sara arkadaş öncülüğünde cunta rejimine karşı verilen cevap “kadın bir namus olgusu değildir, namus kadın değildir, namus onurdur, şereftir, kendi kimliğinde ısrar ve bu temelde yaşamaktır” duruşu sergilenir. Tüm bunlar Amed zindanında kadın arkadaşlar şahsında bir ilke ve ölçü olmaktadır. Düşman Kürtleri pasifize etmeyi, Kürtlerin bir daha uyanmamasını ve iradesini kırmaya çalışırken, karşısında böylesi bir cevapla karşılaşır.

Bugün Kürt Özgürlük Hareketinin geldiğı nokta, Kürt Halk Hareketinin gelişimi Amed zindanında gerçekleşen bu direnişler sayesinde olmuştur. Eğer o süreçte bu kadar büyük bir irade sergilenmiş olmasaydı, bugün bu düzeyde bir gelişim sağlanmazdı. Böylesi tarihi direnişler bugünün koşullarını sağlamıştır. Sağır ve kör olmak dayatılırken, faşist rejim köleliği, tamamen imhayı dayatırken, soykırımdan geçirmek isterken, akılsız kuyruklu Kürt tanımlamaları yaparken, toplumumuzun en zayıf halkası olarak gösterilen kadın şahsında, Sakineler şahsında direniş, mücadele büyümüş iradenin zaferi ortaya çıkmıştır. Faşist cunta iradeleri kırıp teslimiyeti dayatır, ihaneti dayatır, onursuzluğu

bu gerçeğin önüne geçemez, çaresizliği yaşar. İçerde yaşanan bu direniş dışarıya, halka taşar ve halkta da direniş iradesi açığa çıkmaya başlar. Çok güçlü bir mücadele sergilenir, Sakine Cansız duruşu bir sembol haline gelir ve kadın duruşu düşmana karşı bu şekilde kazanır. Düşman, aileler üzerinden tutsakları etkilemeye çalışır, hatta gelen ailelere de işkence uygulanır. Her görüş süreci bir ölüm cenderesine evriltilir, analar tutuklanır, çoluk çocuk tüm aile zindanlara atılır fakat tüm bunlara rağmen kadınlar faşist cunta politikalarına karşı asla geri adım atmazlar. Hakikat bir çok kişinin pes ettiğı zamanlarda sesini gür bir biçimde duyurmaya devam eder. Sakine herkesin yüreğinde bir kahraman olur,

“Fakat Önder APO’nun
kadınlarda yarattığı
inanç ve umut o
kadar güçlenmiştir ki
düşman bu gerçeğin
önüne geçemez,
çaresizliği yaşar”

dayatır, fakat Mazlum Doğan yoldaşın yükselttiğı “teslimiyet ihanete direniş zafere götürür” şiarı, zindandaki tüm tutsakların yüreğine işler. Sakine Yoldaş şahsında teslimiyete karşı amansız güçlü bir duruş ortaya çıkar. Sakine Yoldaş Amed zindanında düşmanın yüzüne tükürerek ‘buradan tek bir itirafçı çıkaramayacaksınız’ der. Düşman bu duruşlar karşısında deliye döner, aç bırakır, işkence yapar, onur kırıcı yaklaşımlarda bulunur. Eskiden katliamlarla sonuç almak isterken bu defa toplama kamplarına dönüştürülen toplumsal yaşam koşullarında katliamdan beter insanlık dışı yaklaşımlar sergiler, ölümden beter yaklaşımlar geliştirir. Fakat Önder Apo’nun kadınlarda yarattığı inanç ve umut o kadar güçlenmiştir ki düşman

aynı zamanda cesaretin, inancın sembolü olur. Faşist rejim bu nedenle Şehit Sara’yı düşürmek için ona özel yönelimler geliştirse de hiçbir biçimde sonuç alamaz. Dersim’in asi kadını tereddütsüz, iradi duruşu ortaya koyar. Hakikatingüçlü sesi olarak Amed zindanlarında ortaya koyduğu direniş ve sonrasındaki mücadele yaşamı ile hakikatin en güçlü ve adil sesi olarak yüzlerce ardılarını kucaklar. Bugün hala Sakine Cansız yoldaş şahsında geliştirilen direniş ve mücadeleyi kendine kible belleyen onlarca genç kadın yönünü özgürlük saflarına, Sakine’nin izinde yürümeye çevirmektedir.

DAĞ GÜLÜŞLÜ KADIN

KOD ADI; Tijda EKECİK
ADI SOYADI; Fatma YAĞMUR
DOĞUM YERİ; Aksaray
ŞEHADET TARİHİ VE YERİ; 8-15 Eylül
2016 - Hakkari

DILAR HARUN

Herkes yaşayamaz bu dağlarda, bütünleşemez ve bir derviş gibi, hakikat arayışçısı gibi sığınamaz. Anlamın sırrına erenler, kendini emanet eder bu dağlara. Bilir ki kıblegah dağlardır, bilir ki öze dönüşün yeri ve kendini yeniden yaratmanın yeri dağlardır. Heleki bir kadın dönmüşse yüzünü dağlara orada başlamış demektir öze dönüş, başlamış demektir isyan ve savaş. Hakikatin anlamına ulaşanların mücadelesi bitmez ve sınır da tanımaz. Ardi kesilmeyen bir patika gibi her an, her saniye sürer savaşları. Heval Tijda Ekecik de bu yol ile bütünleşen, hakikatten payını alan ve bugün binlerce gence yol gösteren bir sembol olmuştur. Avrupa'nın öze olan düşmanlığını, asimilasyon, benzeştirme, toplumsallığı bitirme politikalarını erken yaşta farketmesi ile çelişkileri başlamıştır. Her çelişki bir arayış

yaratıyor ve bu arayış sürecinde kendini bulmak en önemlisi oluyor onda. Heval Tijda bu süreçte Ş.Sara(Sakine Cansız) ile tanışmaktadır ve karanlığı aydınlatan bir meşale olan H.Sara yaşam tarzı ile Tijda'ları meşale haline getirecekti. Belki de bundandı "TİJDA" ismini alışı. Heval Sara'nın şahadetinden sonra şehide verilecek en büyük cevabın sadece bir slogandan ibaret olmadığını katılım tarzı, yaşam duruşu ve bağlılığı göstermiştir. Şehidin anısına bağlılık, yolunun yolcusu olmak, şehidi yaşamsallaştırmak ve her an intikam duygusu ile hareket edip, düşmandan intikam almanın sözü ile kendisinde bu kutsallığı, yüceliği yaratmıştır. İlk dağa geldiği zamanlar aklıma geliyor, tıpkı dünyaya gözlerini yeni açan bir çocuk gibi temiz ve yaşamın bütün ayrıntılarını anlamaya, öğrenmeye ve bunu sürekli bir mücadeleye dönüştürme çabasına içerisindeydi.

Asi ve mücadeleci kişiliği ile dağlarla buluşan Heval Tijda heybeti, asaleti ve özü ile buluşan Kürt kadın kimliğini açığa çıkartıyor ve bunun sembolü haline gelmekteydi. Nasıl ki dağlar öze kavuşmanın, xwebûn olmanın kıblegahı ve öze ters düşen ne varsa bunun ile sürekli bir mücadele arayışını gerektiriyorsa Heval Tijda da ilk geldiği zamanlar, dağa ilk defa gelen, yeni öğrenen bir gerilla değildi. Yıllarca dağda kalmış, dağ ile bütünleşen bir kadındı. Bir çoğumuz gibi Heval Tijda da Kürtçe diline hakimiyet kurmada, konuşmada çok zorlanmaktaydı ve gerillada kürtçe biraz yanlış konuşulunca herkes bir düzeltme komisyonu rolü oynar ve bir çok defa yöresel konuşma tarzı, yada Kürtçe, Türkçe, Arapça, Almanca vb. diller birbirine karışınca anlaşılmaz ve rengarenk bir dil açığa çıkabiliyor. Bu da bütün arkadaşlarda espri konusu oluyor tabi. Heval Tijda da ilk Kürtçeyi öğrendiği zamanlar birçok defa arkadaşlar tarafından espri konusu olsa da hiç bir zaman öğrenmekten vazgeçmemiş ve nerede kaybetti ise, neyi kaybetti ise hep bunun arayışı içerisinde olmuştur. Buda onun öncülüğünü ve yeniden bir kişilik yaratma çabalarını açığa çıkarttığı gibi bütün arkadaşlar arasında da örnek olmaktadır.

Devrimciler “kaynak” olmalıydılar ve Heval Tijda da kaynak olmuştur bizlere, kılavuz olmuştur ve öncülük rolü ile yaşama katılışı, kendisini her arkadaşına karşı sorumlu görmesi, sürekli sohbet etmesi arkadaşları da kendisi ile hep bir arayış içerisinde koymaktaydı. Sürekli kendisini savaş cephelerine önermekte ve nerede bir zorluk var ise orada yer almak istemekteydi. Heval Sara’dan aldığı ruh ile Leyla Şaylemez’lerin yolunda gerçek bir öncüydü. Devre sonunda direnişçi şehid arkadaşları temsil eden bir tiyatro hazırlanmıştı ve Heval Tijda da Şehid Sara’yı canlandırdı. Şehidi yaşamazsan, yansıtamazsın, şehid ile bütünleşmezsen anlatamazsın ve ne o duyguyu ne de hissi yaratabilirsin. Heval Tijda, Heval Sara’ya olan bağlılığı, layık olma çabası ve intikam duygusu o kadar derindi ki hepimizde büyük bir etki yaratmıştı. Ardından vakit gelmişti ayrılıkların ve kavuşmaların dergahı olan dağlarımızda bir bir düzenlemeler okunmaya başlanılmıştı. Ve o an bir kuşun kanat çırpıntısı gibi mutluluğun, coşkusu yayılıyordu etrafa. Bu mutluluğu yaşayan bunun öncülüğünü yapan ve o anlarda kendisini dünyanın en mutlu insanı olarak gören Heval Tijdaydı. Bu kavga ön cephelerde

“Sürekli kendisini savaş cephelerine önermekte ve nerede bir zorluk var ise orada yer almak istemekteydi “

“Heval Tijda onu
savunacak olan yoldaşları,
silahı ve dağa olan
bağlılığı ile yoldaşlarını
savunan bir dağ
kadınıydı”

sürecekti, bu savaş birebir hissedilecek ve militanlaşma yolunda artık o bir YJA-STAR gerillasıydı. Yeni savaşçılar eğitiminden sonra düzenlemesi Avaşın alanına oldu.

VE AVAŞIN;

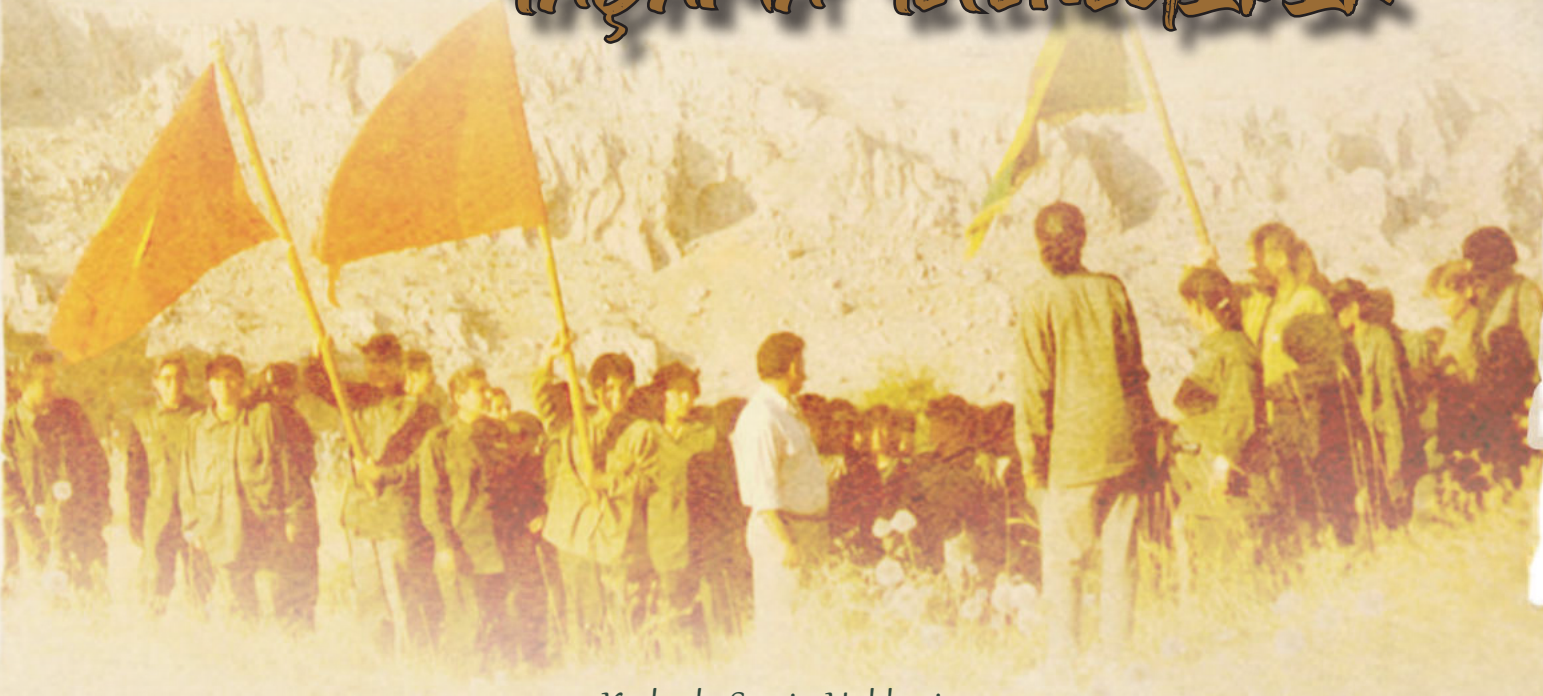
Sara’da buldu aşkı ve Saraca yaşadı, Saraca hep kavga etti yetmez yönler ve Saraca savaştı yaşamın tüm zorlukları karşısında. Asalet ve asilik dağları ancak bu derece kısıktırabilirdi. Avaşın’ın farklı bir güzelliği vardır her gideni büyüleyen, her gideni kendisine aşık ettiren, her giden ile yoldaş olan. Sadece birbirimize yoldaş olmuyorduk bu dağlarda. Taşı,suyu,havası,toprağı ve her zorluğunu sevmek, anlam verince bütünleşme gerçekleşiyordu. Avaşın’de yoldaşlığı ile tanınır, zorluklar karşısında birliğin, bağrında onlarca şehidi taşıyan dağlar. Hemen yoldaş olmuşlardı Tijda’ya. Hiç tanımadığı bir alan olmasına rağmen dağlar ile, yoldaşlar ile kurduğu bağ bütün arkadaşlarda Heval Tijda denilince dağlara olan aşkı getirir akıllara. Arkadaşlar BKC silahını Heval Tijda’ya verdiklerinde günlük olarak silahı temizleme, açma kapama, hakimiyet geliştirme, kendi canından bir parçası haline getirmektedir. Heval Tijda onu savunacak olan yoldaşları, silahı ve dağa olan bağlılığı ile yoldaşlarını savunan bir dağ kadınıydı. O süreçlerde onun ile kalan arkadaşlar anlatıyorlardı; her

adım attığı yerde, her ağaç gölgesinde durup, her şehid düşen arkadaşı tanıma istemi, mücadelelerini yaşamsallaştırma çabası, akan bir sudan, meyve veren bir ağaca kadar her şeyin her anına şahitlik etme istemi öğrenme istemi Avaşine olan aşkını çoğaltıyordu.

Kim bilebilirdi ki şimdi bu dağlar destanlar yazacak, düşmanın gömüldüğü yerler olacaktı ve kimbilirdi ki Avaşın yiğitlikleri, kahramanlıkları ve yoldaşlığı ile cevap olacaktı tüm işgallere. Yaşamın her anında yoldaşlığa cevap olmak isteyen Tijda’lara, cevap olan kahramanlar doğuyordu şimdi. Tijda’yı bağrında taşıyan bu dağlar, yeni Tijda’lar doğurmakta ve şehide olan bağlılığın mücadelesi her “an” Tijdaca veriliyor. Ruhu özgür,ruhu kavgaya aşık kadın şimdi senin mesken eylediğin dağlarda sürüyor bu kavga. Evet yaşamımız hep kavga oluyor, zorlukları aşmak ve özgürlük anları diye tanımladığımız anlarda tirejen rojê etrafa ışık saçınca gülümsemelerin akıllarımıza geliyor.Senin aşık olduğun Avaşın dağları, şimdilerde bu güzelliği, yoldaşlığı, militanlığı büyütüyor tüm alanlarda ve yolunun yolcuları düşüyor bu dağların aşkına ve şimdi destanlaşanları okuyan,tanımayla çalışan, her an arayışında olan “sen” oluyor dağlı kadınlar...

ANLAMA YETENEĞİ YAŞAMA YETENEĞİDİR

Kod adı: Şervin Hakkari

Adı Soyadı: Neceh İbrahim

Doğum Yeri ve Tarihi: Küçük Güney Derik/Tilxenzir Köyü-1970

Mücadeleye Katılım Tarihi: 1991

Şahadet Tarihi ve Yeri: 15 Eylül 1998-Kato Marinos/Botan

Görevi: YAJK Merkez Üyesi

Benim İşim Özgürlük İmkanlarını Ortaya Koymaktır

Yaşam zordur, benim işim özgürlük imkanlarını ortaya koymaktır. Bunun dışında ben herhangi bir şeye ne alet olurum, ne ortak olurum. Bizide başkatürlü değerlendirmek açık ki suçtur ve kendini kandırmadır. Erkekliğinden bile bu kadar nefret eden bir kişi olarak basit kadınlığa hiç alet olabilir miyim? Aklınızı başınıza almalısınız, hem de çok. Özgürlük imkanını buna bağlıyorum. Anlıyorum, kadının yaşadığı iğrenç baskı ve onun yaşam tarzından dolayı böylesiniz. Fakat unutmayın ki buna alet olan kendinizsiniz ve bundan çıkmayı da esas olarak kendi kişiliğinizin pek saygınlıklı ifadesi olarak bileceksiniz. Başka

hiçbir şey bundan daha önemli, değerli olamaz. Yaşam çok zor. Unutmayın ki en değme erkeğimiz yaşamın basit maddi gereksinimlerini bile kurtaramıyor. Size başka ne verebilir ki? O açıdan aklınızı şiddetle başınıza almanız lazım. En ince zekayı, en ince örgütsel tavrı, kişiliği mutlaka yakalamalısınız. Başka hiçbir şey sizi kurtaramaz. En iyi örgütsellik, en iyi dil, en iyi karar, akıllı iş yapma imkanınız olmazsa sizin için hiçbir gelecek, hiçbir kurtuluş şansı yoktur ve bu konuda kesinlikle bana, partiye, erkeğe güvenmeyin. Bunu ikaz etmek için buraya geldim. Ucuz duygularla, hayallerle yaşamı kurtarmak mümkün değil. Bu basit duyguları atın, yaşam çok farklı. Sizden büyük közellik yalan hayallerle kendini kandırmaktır. Ama bu da yaşam

boyunca sürekli ağlatır ve perişan eder. Ve ne kadar ağladığınızı da kendiniz biliyorsunuz. Bu duygusal durumunuza da bakın, bunun altında yatan, gerçeklerden kopuştur ve ben de bundan nefret ediyorum. Bununla bırak partiden, önderlikten bir şey anlamayı, bir şey koparmayı, ancak kötü bir karşı savaşçı olduğunuz ortaya çıkar. Yanlış büyütmüşler. Genelde insanı nasıl yanlış büyütmüşlerse, hele siz kızları çok daha yanlış büyütmüşler. Kölelik gerçeğimiz ne kadar bir gerçekse bundan kurtulma, özgürlük gerçeğimiz de bir o kadar gerçektir. İki doğru anlaşılıp birisinin terki, diğerinin ise yaratılması gerekir. Siz kızlar duygusallığa tapınmaya iyice alıştırmışsınız. Eğer bir duygusallık, tapınılacak bir değer varsa bu özgürlük gerçeği ve onun her türlü gereklerine olmalıdır. Sormak istedikleriniz, kim diyalog yapmak ister? Benim bilmediğim ya da dikkat çekmek istenen hususlar varsa bu iyi bir fırsattır, değerlendirebiliriz. Moralin mi düşmüş Şervin? Sanki ağır bir yükün altında nefessiz kalmış gibisin.

Şer: Başkanım, bugünlerde yoğunlaşıyorum.

- Ölümünden mi korkuyorsun, yoksa düşmana gücün yetmediği için kendini çok çaresiz mi görüyorsun?

Şer: Başkanım, bu geçen süreçte biraz yoğunlaşmam olmuştu. Burada çıkan eksikliklerime pratikte yer vermemek için onları görüp üzerlerine gitmeye çalışıyorum. Aynı zamanda kendimi ülkeye hazırlıyorum.

- Keyfin bilir, köyünüz yolun üstündedir. Tüm gücünü ayaklandıracaksın. Fiziki yakınlık olarak her yerden daha çok Botan'a yakınsın, değil mi? Anlayışlı ve özgürlükçü yaklaş! Sen bu şeyleri yapamaz mısın? Gücün var, iyi bir şekilde yapabilirsin heval.

Şer: Anlayış düzeyi olarak bazı şeyler alınmıştır Başkanım.

- Anlayışı yakalamışsan pratiği de yakalamışsın demektir. Yapamazsan yüzün kara olur.

Şer: Başkanım anladığım ölçüde kendimi yapmaya...

- Her şeyi almışsan yap! Bütün yanlışlıkların bana yük olsun, kabul ediyorum. Yeter ki yap, hiç korkma. Yapmazsan her anlama gelirsın; yaparsan yanlışlıklarının hepsini üzerimize alıyoruz.

Şer: Bu noktada iyi anladım Başkanım.

- Tabii, hem anlıyorsun hem de birçok şeyi güçlü bir biçimde yapabilirsin. Yapabilecek misin?

Şer: Bunu kendime son bir şans olarak esas alacağım. Güçlü ve iyi bir şekilde yaptığımda kendimi beğeneceğim. Bu yönlü kendimi...

- Güneş gibi bir yenilikle gitmen gerekiyor. Bu şekilde yapmazsan kokarsın, solarsın ve boğulursun. Her şey yeniden güneş gibi doğmaya zorluyor. Anlamadın mı?

Şer: Başkanım inancım gelişti.

- Sadece inanç olayı değil anladın mı?

Şer: Pratikte gereklerini yerine getireceğim Başkanım.

- Buna göre kendini halletmiş değilsen, tamamen yüzün kara, zebaniler gibi düşüp gideceksin. Her şey seni ışığını etrafına verip yardımcı olmaya zorluyor.

Yaşam savaşı için bize çok gerekli olanı hem karar, hem yürütme ölçülerini aldık, diyeceksiniz. Gerisi amansız pratiktir, bu da boynumuzun borcudur deyip sınır tanımaksızın, her tür başarıyı, istediğiniz özgür yaşamı gerçekleştirinceye kadar yükleneyeceksiniz. Tıpkı benim gibi, ne kolay kolay tatmin olun ne de yaşıyorsanız asla sıradan olmayı kabul edin. Daha fazla savaş, daha fazla gelişme, geliştikçe daha da savaş boyutlandırma, boyutlandırdıkça daha fazla özgürleşme, güzellik ve sevgidir.

7 Eylül 1997

Kadın Katliamların En Vahşisiyle Yıldırılmaya Çalışılmaktadır

LEYLA ASLAN

Dünya genelinde kadına dönük cinsiyetçi politikalar bir hayli artmış durumda. Özellikle Türkiye’de sık sık kadına dönük katliam, tecavüz, şiddet haberlerini görmekteyiz. Bu saldırıların bu denli artmasının sebebi nedir. Bu durumu değerlendirebilir misiniz?

İnsanlık değerleri ve onun yaratıcıları olan biz kadınlara dönük saldırıların bu denli artmasının asıl sebebi olarak erkek egemen sistem ve uzantılarının yaşadığı bocalamaları işaret edebiliriz. Uzun süre boyunca aynı tarz ve yöntemlerle ayakta kalmaya çalışan ataerkil sistem bilinçlenen kadın ve buna bağlı olarak bilinçlenen toplum karşısında çaresizliğini saldırılarının boyutunu arttırarak örtbas etmeye çalışmaktadır. Kadını ayırıştırmak, yaşamdan dışlamak ve varlığını anlamsızlaştırmak için sık sık cinsiyetçi politikalara başvurmaktadır. Bunun asıl amacı bir fikri, ideolojiyi ya da topluluğu

zayıflatmanın en kestirme yolunun, onu parçalamaktan geçmesidir. Mevcut iktidar yıllardır böl-parçala-yönet politikasıyla elde ettiği bazı kazanımların etkisiyle her türlü zorbalık, şiddet, taciz ve tecavüzle kadına saldırmaktadır. Kadının direngen yapısı bu politikayı boşa çıkarsa da bir yandan da kadın katliamların en vahşisiyle yıldırılmaya çalışılmaktadır. Cinsiyet dediğimiz olay erkek-kadın arasındaki kimi biyolojik farklılıkları ifade ediyorken, bu farklılıkları iktidar mayasıyla yoğuran eril sistem, yalan yanlış yorumlamalarıyla kadının bir adım geride yaşama başladığı tezini öne sürmektedir. Kadına yaklaşım bu temelde olduğu için fikir üretebilmesi, bu fikirleri pratiğe geçirmesi olasılık dahilinde değildir. “Zaten politika akıl işidir ve yönetim gücünü gerektirir.” Erkek-egemen sisteme göre bu tanım erkeğin doğasını ifade etmektedir. Kimi zaman daha kabul görür düşüncesiyle kadının yönetim olmasının önünde doğurganlık özelliği büyük bir sorun

YURTSEVER GENÇ KADIN

olarak gösterilmektedir. Kadına belirli sınırlar konulmuş ve bu çerçevede “en iyi” olması onun için varoluş amacı olarak belirlenmiştir. Biz kadınlar “bilme” sınırını aştığımızda iktidar karşısında bir tehlikeymişiz, bir ortama yaşam heyecanı ya da yenilik getirmek istediğimizde toplumsallığa karşıymışız gibi bir algı oluşturulmak isteniyor. Kadının muazzam gücünün toplumsal-kollektif bilincinden kaynaklandığı bilindiği için böyle bir karalama faaliyeti içerisine girilmektedir. Elbette kadına karşı her saldırıyı bir bütünen toplumu toplum yapan ahlak değerlerine karşı bir saldırı olarak görüyoruz. Kadına yönelik uygulanan her türlü cinsiyetçi, saldırgan, inkarcı politikalar hemen hemen dünyanın her yerinde benzerdir, aynı yönetim tarzı uygulanan politikaların içerisinde belirleyici olmaktadır. Bu çerçevede Türkiye’de kadının durumuna değinecek olursak kadını hedef haline getiren, kadın cinayetlerini cezasızlık politikalarıyla teşvik eden mevcut iktidar, toplumu kaosa sürüklemektedir. İktidar aygıtları için en iyi toplum sindirilmiş toplumdur. Bu yüzden kadına yönelik her saldırı bilinçli bir politikanın

ürünüdür. Erkek-iktidar, belirlediği kadınları kölelik ağına düşürmek için kadınlara karşı ortak bir yaklaşım içerisine girmektedir. Kadın “aşk” adı altında süslü cümlelerin, sonu gelmez vaatlerin etkisiyle kölelik ile en kör anlaşmasını yapmaktadır. Maalesef sözde aşk cinayetleri denen gerçeklik bu anlaşmanın arka yüzünden bağımsız değildir. Kadınların çoğu evlilikten sonra derin bir iradesel ve duygusal kırılmayı, gerçeklerin çıplaklığıyla karşı karşıya kaldığında anlamaktadır. Bazı toplumsal genel-geçerlilikler kadını bu gerçeklikleri sindirmeye zorlamaktadır. Kadın genel yaşam tarzına ayak uydurmak, bir diğer adla erkek karşısında boyun eğmek zorunda olduğunu hissetmektedir. Kadına en çok aşılana slogan ise “hep böyleydi- böyle kalacaktır”. Bir de kadının içinde bulunduğu durum toplumsallıktan ziyade bireysel bir sorunun sonucuymuş gibi yansıtılmaktadır. Bununla da kadının mücadelesi bireysel özgürlük talebi gibi yansıtılmaktadır. Son süreçte Türkiye’de kadın haklarını koruma yasalarının kaldırılması bu gerçeklikle alakalıdır.

"Özelde Kürt genç kadınlara yönelimin bu kadar yoğun olmasının sebebi gençlik ve kadın öncülüğünde kesintisiz devam eden Kürt Özgürlük Mücadelesidir"

“Kürt özgürlük mücadelesini bitirmek isteyen ve bunun için bugün en ahlaksız yöntemleri uygulayan düşmanın insani herhangi bir duygusu yoktur, sadece tecavüz ve katliam istemi vardır”

Bunun içerisinde özellikle de genç kadınlara dönük bu saldırılar çok daha fazla ve özelde de Kürt genç kadınlarına dönük özel bir saldırı politikası uygulanıyor. Bunun amacı nedir?

Aslında bize yönelik saldırıların üç temel sebebi vardır; Etnik kimliğimiz, cinsiyetimiz, biyolojik ve ruhsal yaş ortalamamız. Dünya genelinde kadına yönelik ortak politikalar varsa da mesele Kürdistan gerçekliğine indirildiğinde daha derin ve ince analizlere tabi tutulan politikalar ön plana çıkmaktadır. Özelde Kürt genç kadınlara yönelimin bu kadar yoğun olmasının sebebi gençlik ve kadın öncülüğünde kesintisiz devam eden Kürt Özgürlük Mücadelesidir. Kişinin arayışlarının en yoğun olduğu süreç, gençlik süreçleridir. Olumlu ya da olumsuz bütün hayatını etkileyecek karar ve tercihleri bu süreçte yapar. Kürdistan gerçekliğinde çocukluk süreçleri haksızlık, işkence, zulüm ve katliamların gölgesinde yaşandığı için belirli fiziksel ve fikişsel olgunluğa ulaşan kişi, intikam hırsını kanallize edebileceği mücadele saflarına yönelir. Bu gerçekliği bilen, Kürt genç kadınlarını mücadele saflarından ayırmakta

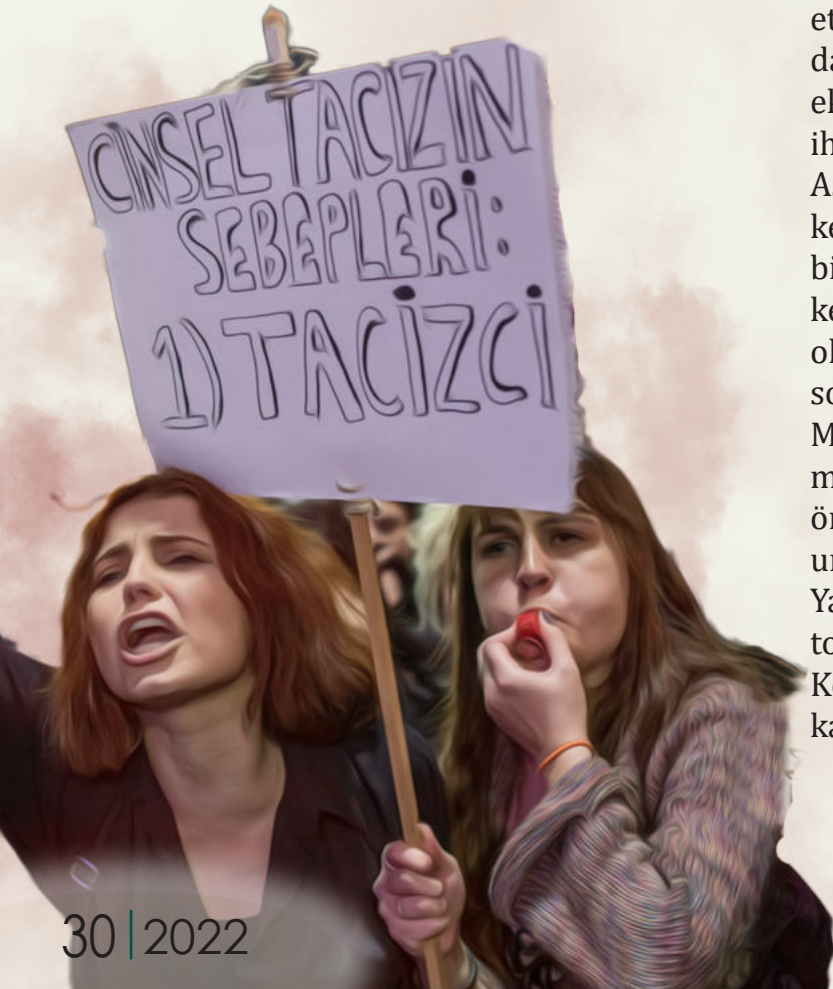
zorlanan mevcut iktidar, genç kadınları yoz bir yaşama sürüklemek için çeşitli imkanlar sunarak toplum gerçekliğinden uzaklaştırmaya çalışmaktadır. Uyuşturucu, fuhuş ve aşırı bireysel kaygı içeren yaşam seçenekleri ile mücadele zemininden uzaklaşan bir kadın profili oluşturmak istenmektedir. Sadece bize yansıyan kadarıyla “sözde güvenlik güçlerinin” tecavüzüne uğrayan genç kadınların sayısı azımsanmayacak niceliktedir ve bu çok bilinçli bir iktidar politikasının sonucudur. Daha birkaç gün önce Ahmet Babat tarafından katedilerek çıplak bir biçimde dereye atılan Firdevs Babat ve bu katliamı gerçekleştiren Ahmet Babat’ın devletle ilişkili bir aileden olması bizlere bilindik bir trajedinin en acı sahnesini hatırlatıyor. Daha Firdevs’in acısı dinmemişken Leyla Karaaslan ve üç kızının eşi tarafından katledilmesi ve malum şahsın Hüdapar üyesi olması yine bize erkek-iktidar-devlet üçlemesini hatırlatıyor. Yine katilin ilk ifadesinde şizofren olduğunu ileri sürmesi, her mahkemede kadınların katillerinin öne sürdüğü gerekçe ve bunun sonucundaki cezasızlığı hatırlatıyor. Erkek devlet akıllı cezasızlık politikalarıyla katilleri açıkça teşvik etmektedir. Kürt toplumunun tecavüze karşı tepkisi, ahlak ölçüleri bilindiği için bu

vahşet bizlere “aşk” adı altında kanıksatılmak istenmektedir. Öncelikle bütün genç kadınlar bilmeli ki düşman sevilemez. Ne Kürt bir genç kadın düşmanı sevebilir, ne de düşman Kürt bir genç kadını sevebilir. Düşmanla aşk olmaz. Kürt özgürlük mücadelesini bitirmek isteyen ve bunun için bugün en ahlaksız yöntemleri uygulayan düşmanın insani herhangi bir duygusu yoktur, sadece tecavüz ve katliam istemi vardır. Kürdistan’da yaşayan her genç kadın bunu böyle bilmelidir. Çünkü ülkemiz işgal altındadır ve bu ülkenin kadınları olarak bizler işgalin bir parçası olarak görülmekteyiz. Kürdistan özel savaş politikalarıyla yönetilmektedir. Bu saldırılarla toplumun dinamik ve öncü gücü olan bizleri pasifleştirmek, mücadelemizi kesintiye uğratmak amaçlanmaktadır. Genç olmak öte yandan toplumun ihtiyaçlarına çözüm olmaktır. Özgürlük eğilimini ortadan kaldırmak ve bunu özelde genç kadınlar yoluyla yapmak toplumun sosyo-politik yapısında ciddi bozulmalar yol açmaktadır. Çünkü genç kadınların özgürlüğe yaklaşımı toplumun özgürlüğe yaklaşımıdır. Bu potansiyel gücün farkında olan devlet her geçen gün saldırılarını arttırmaktadır.

Yaşanan bu politikalara karşı kadınların ve özelde de genç kadınların izleyeceği mücadele politikası nasıl olmalıdır?

Bu saldırılar karşısında zorlandığımız nokta örgütlü, birlikte öfke seli olup düşmanın üzerine yürüyen gücümüzün hem nicel hem nitel açıdan zayıf olmasıdır. Bu kadar hassas bir konuda eylemlerimiz küçük bir kitleyi değil toplumu kapsamalıdır. Genç kadınlar olarak hem kendimizi hem de ailelerimizi düşman gerçekliği konusunda eğitip-örgütleyerek ortak bir tutuma sahip olmalıyız. Düşmandan iyimserlik beklemek celladından merhamet beklemek gibi anlamsızdır. Kürtlere karşı imha ve inkar politikası yürüten bir düşmana gerçekçi yaklaşmamız en doğrusu olacaktır. Bu süreçte temel ihtiyacımız öz savunma temelinde örgütlenmek, saldırılar karşısında eylemsel bir çizgi belirlemektir. Sözümüz dinlenmiyorsa eylemlerle ses olmalıyız. Her mahallede kendi öz gücümüze dayalı savunma birlikleri oluşturmalı, toplum ahlak ve ölçülerine saldıran işbirlikçileri, hainleri bir genç kadına daha zarar vermeden cezalandırmalıyız. Yapacağımız birkaç etkili eylem saldırganların cesaretini de darbeleyecektir. Bir diğer husus ise genç kadın eksenli eğitim-bilinçlendirme faaliyetlerinin ihtiyaçlar çerçevesinde yaygınlaştırılmasıdır. Asıl gündemden uzaklaştırılmaya çalışılan, kendi cinsine yabancılaştırılmaya çalışılan bizler özgün eğitim ortamlarımızda kendimizi tanımalı ve bizleri umut kaynağı olarak gören toplumumuza karşı görev ve sorumluluklarımızı yerine getirmeliyiz. Mücadeleyi sıfırdan başlatmıyoruz. Yıllardır mücadele eden birikim sahibi, topluma öncülük eden ve dünya kadınlarının da umut bağladığı bir kadın hareketimiz var. Yapmamız gereken bilinçli ve örgütlü bir toplumla mücadele ateşini harlaştırmaktır. Kolektif ve keskin bir mücadele bizi özgür kadın özgür toplum zeminine ulaştıracaktır.

Yaşamın renkliliğine, çeşitliliğine göre kadını birçok alandan yetiştirmek, hazırlamak Önderlikte bir yöntemdir

Yazının ikinci bölümü

PİROZ NUDA

Önderlik Kadın Hareketini hazırlarken eğitimlerde kadına önemli bir yerverdi. Kadının gelişimi ile bizzat ilgilendi. Genel eğitim ortamlarında kadına destek olarak hem kendilerine güven duymalarını sağlamayı hem de kendilerini geliştirmelerini amaçlıyordu. Yine Önderlik her arkadaşın bireysel ihtiyaçlarına ve gelişimine göre görevlendirmeler yapıyordu. Halka göndererek, birçok kadın arkadaşı yönetim düzeyinde görevlendirerek geliştirmeyi amaçlıyordu. Yine eğitim yöntemi olarak evlerde yoğunlaştırıyordu. Bireysel olarak okuma ihtiyacı olan arkadaşları ayrı, eleştiriyi kişiliğinin gelişmesine ihtiyaç olan arkadaşları ayrı yoğunlaştırıyordu. Bu yoğunlaşma evleri kadın hareketinin oluşumunda, gelişiminde ve geleceğini belirlemede çok önemli bir işleve sahipti. Bu ev eğitimlerinde tabular yoktu, her

şey tartışılabilirdi. Ancak bu rastgele değil, belli bir amaç dahilinde geliştiriliyordu. Bu evlerde en göze çarpan şeylerden biri de büyük bir disiplin olgusuydu. Uyku saatinden uyanma saatine, spordan yemeğe kadar her şey büyük bir disiplinle yapılıyordu. Ama bu kuru bir disiplin, yaşamın renklerini donuklaştıran bir disiplin değildi. Biz disiplin derken her şeyi çok kuru bir biçimde ele alıyoruz ya da öyle olmayalım derken tersinden bir savrulmayı yaşıyoruz. Önderlik kendi yaşamını da aynı disiplin olgusu ve yaklaşımıyla ele alıyordu. Önderliğin kaldığı her yerde bir bahçe vardı. Toprakla sürekli iletişim içinde olmak, toprakla uğraşmak insan için çok önemlidir. Önderlik sahasında kalan her arkadaş mutlaka toprakla içli dışlı olurdu. Bu eğitimin bir parçasıydı. Bu bahçenin düzeni, temizliği, ekimi gibi işlerle de ilgileniyorduk. Kaldığımız evlerde

bile herkesin bir pratik alanı vardı, bahçe böyle bir pratik alandı. Buna nasıl baktığın da önemliydi. Bir de her gün mutlaka spor vardı. Önderlik birçok zaman spor içerisinde kadın arkadaşları eğiten, çözümleyen durumdaydı. Aynı zamanda spor kadın için tabuları aşma yeri idi. Kadın toplumda kendi bedenini kullanmakta utangaç ve rahat olmadığından sporla kadındaki bu tabuyu aştırmak, kendi bedenini rahat kullanmasını sağlamaya çalışıyordu. Birçoğumuz belli bir yaştan sonra bedenimizdeki değişikliklerden utanır, dik

sınamaya çalışırdı. Bazen çözümlemelerde, diyaloglarda bizi saatlerce dimdik ayakta tutardı. Bu sadece Önderliğin karşısındaki bir saygı olayı değildi. Önderlik bunu bireyin ne kadar dayanacağını ölçmek, bireyin dayanma gücünü geliştirmek için yapardı. Bu sadece ayakta kalmak da değildi. Bir yandan da aklını çalıştırmak, dinleyip cevap vermen de gerekirdi. Önderlik yöntemleriyle kalıpcı bir devrimcilikten ziyade hem düşünsel yeteneği hem de yaşamın güzelleştirilmesinde kadının oynaması gereken rolü geliştirmeye çalışırdı.

“Bu yoğunlaşma evleri kadın hareketinin oluşumunda, gelişiminde ve geleceğini belirlemede çok önemli bir işleve sahipti”

yürüyemeyiz. Adeta bedenimizi saklamaya çalışırız. Önderlik bu yaklaşımımıza da müdahale ederdi. Örneğin Önderlik biraz öne doğru yürüyen arkadaşlara müdahale ederdi, “Dik dur” derdi. Bir arkadaş dik yürüyene kadar, dik durana kadar Önderlik sürekli müdahale ederdi. Bu kadının hem kendine güvenini arttırıyor hem de kadında fiziksel olarak daha estetik bir duruş ortaya çıkarıyordu. Bir de Önderlik insanın iradesini geliştirmeye çok önem verirdi. Önderlik kaldığı her alanda insan iradesini geliştirmeye,

Önderlik devrimciliği kalıplar içinde ve çok dar algıladığımızı söylüyordu. Devrimciliğin esneklik, renklilik olduğunu belirtiyordu. Giyimimizden saçımıza kadar girdiğimiz kalıpları sorguluyordu. “Kendinizi tek tipleştirmeyin, çünkü devrimcilik öyle değil” diyordu. Önderlik kadın için önemli olan bir özelliğin de kendisini ifade etmek olduğunu belirtiyordu. Mesela eğittiği arkadaşları eğitim vermeye, toplantı yapmaya gönderiyordu. Bununla arkadaşların ifade gücünü geliştirmeye çalışıyordu. Kadın Hareketine

*“Önderlik, kadının
erkek karşısında kendi
kurallarını ortaya
koyması gerektiğini,
kabul ve ret ölçülerimizin
olması gerektiğini
belirtiyordu”*

Önderlik Fatma’yla olan ilişkisinde hiçbir zaman bireysel bir savaş vermiyor. Bu ilişkide çıkardığı sonuçlardan yola çıkarak bunları örgüte mal ediyor, kadın çözümlemelerine ve eğitimlerine ağırlık vermeye başlıyor. 1992’den sonra kadın arkadaşları grup grup eğitiyor, son yıllara doğru ise büyük gruplar halinde eğitimler geliştiriyor. Bunların hepsi kadın ordulaşmasının, kadın özgün örgütlenmesinin zeminlerinin hazırlanma süreçleridir.

Birçok sefer Önderlik kadına pozitif ayrımcılık yapıyordu. Birçok konuda kadın yanlış yaptığı zaman bile Önderlik kadının tarafını tutuyordu. Bunun nedeni biraz da kadındaki kendine güveni geliştirmektir. Önderlik, kadının erkek karşısında kendi kurallarını ortaya koyması gerektiğini, kabul ve ret ölçülerimizin olması gerektiğini belirtiyordu. Mesela bazı bireylerin kadına yanlış yaklaşan pratiklerine karşı, bize “Kadınlar olarak selam vermeyin, tutum koyun” diyordu.

öncü olarak yetiştirilen birçok arkadaşı Önderlik halk çalışmalarına gönderiyordu. Hem halk kültürüne yabancı olmaması hem de halk karşısında bilerek mücadele etmesi için geliştirdiyordu bu yöntemi. Yine eğitim alanında Önderliğin en önem verdiği noktalardan biri de tarih bilinci idi. Evlerde mutlaka öncelikle İnsanlık Tarihi, Devrimler Tarihi, Kadın Tarihi vb. birçok tarihsel oluşumu okuturdu. Tarih bilinci olmayanların doğru devrimcileşemeyeceğini düşünürdü. Önderlik her devrede yeni eğittiği kadroları ülkeye takviye ediyordu. Kadın Hareketi de Önderliğin takviyeleri ve hazırlıklarıyla gelişti.

Önderliğin kadın sorununu bu kadar açık ve yakıcı bir şekilde gündemine almasının en temel sebeplerinden biri de Fatma ile olan ilişkisidir. Çok çatışmalı bir ilişki... Kadının yıkıcı yanlarını, olumlu yanlarıyla birlikte daha net görüyor bu ilişki sürecinde.

Önderlik döneminde kadro takviye ve rotasyonu ile hareket içinde sürekli bir değişim yaşanıyor. Kimse iki yıldan fazla aynı görevi yapmıyordu, bu kadroyu dinamik kılıyordu. Bu hem yenilikleri ortaya çıkarıyor hem de

YURTSEVER GENÇ KADIN

yıpranmayı önlüyordu. Önderlikten sonra bizde yöneticilik statikleşti, hareketin kadrolarından ziyade alan ve kurum kadroları gelişti. Önderlik kadını güçlendirmenin aynı zamanda örgütü de değiştirmek olduğunu ortaya koyuyordu. Birçok arkadaşın düzenlemesinden tutalım, kimin nerde nasıl çalışabileceğini, nerde daha iyi yapabileceğini biliyordu ve ona göre yaklaşıyordu. Önderlik eğitim yönteminde bireyi tek yönlü geliştirmekten ziyade

“Kadınlar olarak bunları aşmamız, Önderlik çizgisinde kendimizi eritmemiz gerekir”

her yönden geliştirmeyi esas alıyordu. Bir kadroyu her açıdan hazırlıyordu. Hem halkı tanıyacaksın hem savaşı bileceksin hem yöneticiliği bileceksin. Önderlik kadroyu her yerde deniyordu. Komple kişilik diyordu o zaman. Yaşamın renkliliğine, çeşitliliğine göre bireyi birçok konuda yetiştirmek ve hazırlamak Önderlikte bir yöntemdi. Önderlik dağlarda herkesin yaşayabileceğine, örgütlenebileceğine inanıyordu. Kendisini bu konuda örgütleyemeyen bir insanın iradesi demek ki zayıftır, derdi. Ancak bizde sonradan “Şu arkadaş burada yapar, şurada yapamaz” anlayışı çok gelişti. Önderlik özellikle kadın için dağı, gerillacılığı kendi iradesini güçlendirmenin en temel alanı olarak görüyordu. Önderlikte her zaman en zor olan alanda kendini sınayarak, orada güçlenerek çıkış yaptırma anlayışı vardı.

Sonuç olarak kadınlar her zaman Önderliği en iyi anlama ve uygulama çabası içinde oldular. Bütün yetersiz ve eleştirilmesi gereken yanlarına rağmen kadınlar Önderlik gerçeğine bağlı kaldılar. Zilanlardan Semalara, Beritanlardan Viyanlara birçok kadın arkadaş bu gerçeğin ispatıdır. Ama tüm bunlara rağmen kadınlar olarak Önderliğin beklentilerine cevap olma anlamında halen önemli yetersizliklerimiz var. Kadınlar olarak bunları aşmamız, Önderlik çizgisinde kendimizi eritmemiz gerekir. Kadınların Önderliği herkesten daha fazla anlayacağına, Önderliğe doğru yoldaş olabileceğine inanıyorum.

Kendim de bu vesile ile Önderlikle kalmış bir yoldaş olarak, Önderlik gerçeğine ve şehitlere layık ve yoldaş olmanın sözünü bir kez daha yineliyorum.

LEHENGIYA JINA KURD A RINDÊXAN

LI VIYAN SEMA AMED

Li Kurdistanê piştî ku Komara Tirkîyê ava dibe, li ser hev gelek serhildanên Kurd pêk tên, yek bi yek di demên kurt de têk diçin û bi komkujyan re rû bi rû dimînin. Di têkçûyînan de erka diyarker ev e ku; ya rêbertîyeke baş nayê kirin, eşîr û mîr tifaqek bi pêş naxin yan jî bi îxanetên hundirîn re rû bi rû dimînin.

Ji van serhildanan, Serhildana Mala Eliyê Ênis şayanî pesndayînê ye. Ji ber ku rêxistinbûna Mala Eliyê Ênis, ji eşîrtîyê wêdetir, wekî xanedan xwe bi rêxistin kiriye û di asta jor de xwedî yekîtiye. Mala Eliyê Ênis piştî ku serhildana Şêx Seîd têk diçe, di sala 1926'an de serî li hember Kemalîstan radikîn û bi tu awayî ne wan nas dikin û ne jî bac didin wan. Piştî ku kurê mezin ê Eliyê Ênis Mihemet Elî dimire, di şûna wî de pêşengiyê Evdirehmanê Elî dike û wekî Evdirehmanê Mala Eliyê Ênis mohra xwe dîrokê dixê. Ev serhildan wekî Serhildana Sasonê jî tê binavkirin. Li hember vê, Komara Tirkîyê xeber jê re dişîne û didin zanîn ku; "Evdirehman Axa, di welatekî de 2

dewlet çênabin, yan tuyê hebî yan jî dewlet." Li hember vê Evdirehmanê Eliyê Ênis îlan dike ku dewleta wan nas nake û wê li ber xwe bidîne û wiha dibêje; "Yê we dewlet, paşa û generalên we hene, yê me jî xwedayê me û çiyayên me hene" û xwe vedikşîne Çiyayê Mereto û şer dide destpêkirinê. Heta salên 1934'an jî dewlet di her êrîşî de bin dikeve. Li hember vê di havîna sala 1935'an de qolordiya leşkerên Komarê yên Amedê tên herêma Hezoyê. Li Deştê Dena çadirên xwe vedidin. Leşkerên herêma Sêrtê, Muşê, Çewligê, Mêrdînê û Bilîsê jî yekser bi ser çiyayê Mereto û herêma Hezo ve digirin. Ji Farqînê heta Motkî, qada ziyaretê, Sason û Hezo, ji aliyê Dewleta Tirk ve wekî 'herêma qedexê' tê îlankirin.

Li hember van êrîşan bi salan jin û mênên mala Eliyê Ênis mil bi mil bi Kemalîstan re şer dikin. Yek ji wan jî keça Mihemedê Elî Rindêxan e. Rindêxan bi xweşîkbûn û lehengiya xwe li herêmê deng dide û bi şerkeriya xwe li herêmê dibe efsane. Di vê navberê de her diçe şer gûrtir dibe.

Rindêxanê ji destpêkê heta dawiya têkçûyîna şer, di rêza pêş de şer dike û ew bixwe pêşengiyê dike. Di nava şer de Rindêxan bi birîndarî dikeve destê dijmin. Fermandarê leşkerên Komarê li hember navdarî û xweşîkbûna wê mat dimîne. Fermandarê dijmin, hewl dide dest bavêje Rindêxanê. Li hember vê bêçaretîyê Rindêxan ji fermandar re wiha dibêje; “Ez girtî me, hûn xwedî her cure tasarûfa li ser laşê min in, encax ez nikarim li ser axa ku di bin serdestiya mala bavê min de ne, bi we re bim. Ku hûn di nava van sînoran de dest bavêjin min, ezê xwe bikujim.” Li ser vê yekê fermandar pirsar “ka sînorên axên bavê te li ku diqede?” dike. Rindêxan wiha dibêje; “Çemê Batmanê sînorê me ye. Tu dikarî piştî Pira Malabadê bibî xwediyê min.”

Piştî ku fermandar qebûl dike û heta pira Malabadê tên. Dema ku digihên Pira Malabadê, Rindêxan dibê ez dixwazim herî dawî li axa bavê xwe binêrim û destûra ku derkeve ser Pira Malabadê dixwaze. Rindêxan dertê ser Pira Malabadê û giran giran dimeşe, li ber xuşexuşe ava çemê Batmanê, bi rika li hember vê dîroka kambax û xiyanetê û rastiya dijmin, ji bona ku nebe dîlê dijmin, mîna bazeke birîndar baskên xwe li hev dide û xwe ji Pira Malabadê davêje hemêza Çemê Batmanê.

Gotinên wê yên dawîn li Pira Malabadê, li deşta Qeremûsê û li çiyayê Mereto olan dide. Li gorî dengbêjan, tê gotin Rindêxan, berî ku van gotinan gotiye xwe ji pirê avêtiye û li pey xwe helbesteke nîvco hiştiye.

Ez im rinda Rindêxan
Keça mîr û axa û çiyar
Ey Tirkê Tacik
Karê we çiyê li van çiyar
Rinda bûye namdar
Ez dimirim, birîndar û bê zar
Teslîm nabim destê neyar û
naçim bê ar.

“Dîsa Sema xwe ji
agirên xwe dide
afirandin û li dora Rojê
ji agir xelekek ava
dike”

Lehengiya Rindêxan bi Bêrîtanan, Zîlan, Semayan, Zeyneban, Azîmeyan, Hêlînan, Rotîndayan, Besêyan, Gulanan, Zekiyezan, Ronahiyan, Sorxwînan, Rozayan, Gulbiharan, Nûdayan û bi sedan lehengên din berdewam kiriye û di kemîn, zinar, zîndan û li ser bircan mîna gulên sor vekirine û bûne sembol. Şehîd Bêrîtan; ji bona ku nekeve dest dijmin, bi tilîlê xwe ji latan davêje. Çalakiya wê dibe çalakiya evîn û rûmetê. Ew di têkoşîna jina azad a kurd de dibe xetek. Îro jî her yek ji me, di vê xetê de neferekê wê ne û bi vê hêzê ew dişopînin. Pêre Zîlan, ew qas ku ji jiyanê hez dike di oxira wê de canê xwe feda dike û di mejiyê dijmin de xwe diteqîne û helwesta xwe nîşan died. Dîsa Sema xwe ji agirên xwe dide afirandin û li dora Rojê ji agir xelekek ava dike.

Belê hê jî dema ku mirov li ser Pira Malabadê dibûhire, bişirînen keça Kurd a leheng û şervan Rindêxanê li ser çemê Batmanê diteyisin û helbesta wê ya nîvco olan dide. Teslîm nabim destê neyar...

DEVİRİMCİ TUTUM - 1

BERJİN ZENDA

Faşist, sömürgeci TC devletinin Kürt Özgürlük Mücadelesi ve Kürt halkına karşı yürüttüğü saldırılardan biri de siyasi soykırım operasyonlarıdır. Neredeyse her gün Kürdistan'ın birçok şehrinde onlarca devrimci, demokrat, yurtsever ve gençler gözaltına alınmakta, tutuklanmaktadır. Ya da yürütülen çalışma içerisinde yanlış yaklaşımlar sonucu devrimciler, yurtseverler düşmana esir düşebilmektedir. Ancak sırf bilinçsizlikten ve düşmanakarşınasıl birtavır koymak gerektiğini kavrayamamaktan kaynaklı düşmanın eline geçen bireyin, kendine ve partiye zarar verme tehlikesi olduğundan, düşman karşısında nasıl bir tavır takınılması gerektiğinin önceden bilinmesinde yarar vardır. Bu durumlara sebep olmamak ve Apocu Çizgiyi temsil adına karşı karşıya kalabileceğimiz uygulamaları, bunlara karşı önlemleri ve direnmenin yollarını ortaya koymaya çalıştık. Kendisine devrimci, demokrat, yurtsever, sosyalist diyen her birey de bu temel esaslar çerçevesinde bir direniş ortaya koymalı ve düşman karşısında

doğru bir devrimci tutumun sahibi olmalıdır. Düşmana karşı galip gelmenin en önemli koşulu düşmanını en ince noktalarına kadar tanımaktır. Bunun için de düşmanın tarihsel karakteri, özellikleri, gücü, kendi egemenliğini korumak için başvurduğu yöntemler vb. açığa çıkarılmalıdır. Her genç, TC'nin bu özelliklerini en iyi şekilde bilince çıkartmalı, ona hazır olmalı, karşı karşıya geldiğinde şaşırmmamalı, yılgınlığa kapılmamalı, şoka uğramamalıdır. Tersine bu uygulamalarına karşı her koşulda kin duymalı, inancını bilemeli, bilincini yenilemelidir. Gençler, ne olursa olsun düşmana esir düşmemelidirler. Düşman eline geçmemek için her yolu denemeli her şeyi yapmalıdırlar. Esir düşmede şahsımızdan kaynaklanan olumsuzluklar az ya da çok ama mutlaka vardır. Bunlar ya örgüt işleyiş ve kurallarına uymama, ya mevcut siyasal gelişmeleri görememe, ya yaratıcı olmayıp dogmatizme düşme ya da insiyatifi düşmana kaptırma olabilir. O halde bu tarzda olumsuz koşulları görebilmeli, bunlarla başa çıkmasını bilmeliyiz.

YURTSEVER GENÇ KADIN

Düşmana esir düşmemek için alabileceğimiz tedbirler elbette ki vardır. Doğru çalışma tarzı, doğasında bunun tedbiridir. Gerek içe yönelik sırriyet, gerekse dışa dönük gizlilikteki amaç örgütsel çalışmanın güvenliğidir. Yine sorguda ne kadar bilgi verdiğini, ne kadarını sakladığını örgütten başkalarına söylemek, bunları sohbet konusu etmek, çok tehlikeli sonuçlara yol açmıştır. Mesela emniyette hiçbir şey kabul edilmediği halde direnişlerini övünme konusu yaparak uluorta her yerde ne kadar şey bildiklerini ama polise söylemediklerini sohbet konusu yaptıklarından dolayı tekrar sorguya alınmış, söyledikleri sözlerin ihanetçiler ve itirafçılar tarafından kullanıldığı, bu yüzden pek çok cezaların alındığı pratikler de yaşanmıştır. Gizlilik ilkesinin sağladığı bir diğer şey de düşmanın örgüte sızdırdığı ajanların bilgi toplamasını engellemektir. Yani eğer gizlilik

örgütsel faaliyetlerde düşmanın bizlere ve mücadelemize zarar vermesine sebep olabilecek ipucu bırakılmamalıdır. Düşmana verilen ipuçları, onun bunlardan yola çıkarak bizlerin ve örgütsel bilgilerin; deşifre olmasına, ele geçmesine neden olabilir. Düşman, en küçük bir ize rastladığında bunu sonuna kadar kullanarak milyonlarca, milyarlarca zararı bile göze alarak bizleri yok etmeye çalışacaktır. Çünkü bizlerin varlığı, düşmanın varlığını tehdit ediyor. Düşman ise varlığını korumak istiyor. Bunun için olanaklarının tümünü bizleri yok etmek için harcamaktadır. Bu yüzden düşman elinde değilken de her zaman yaptığımız bir faaliyette olası bir durumda nasıl davranacağımız, ne şekilde örgütsel çalışmaları koruyacağımız üzerine her zaman kendimizi hazırlıklı tutmalı, bunu kendimizde bir tarz haline getirmeliyiz.

“Gençler, ne olursa olsun düşmana esir düşmemelidirler. Düşman eline geçmemek için her yolu denemeli her şeyi yapmalıdırlar”

kurallarına sıkı sıkıya bağlı kalınmıyorsa, her şey herkes tarafından biliniyorsa düşman ajanlarının bilgi toplaması o oranda kolaylaşır. Çok hayati bilgiler bile bir anda düşmana ulaşabilir. Gizliliğin bir başka yanı ise, örgüte çalışma için büyük kolaylıklar sağlamasıdır. Eğer gizlilik kurallarına ne kadar sıkı sıkıya uyuluyorsa, içerideki sızmayı tespit etmek de o kadar kolay olur. Örgütün bu anlamda işi kolaylaşır. Eğer bu kurallar uygulanmıyorsa o kişiyi bulmak imkansızlaşır. Çünkü bu bilgiyi sadece ilgilendirenlerin bilmesi gerekirken, tersine sayısı bilinmeyecek kadar çok kişi öğrenmiştir. Sonuç olarak gizlilik kuralları, düşmanın direk ve dolaylı saldırılarına karşı çok önemli bir tedbirdir. Yine yürütülen

Düşmana esir düştükten sonra ise direnme şeklimizi, ne şekilde esir düştüğümüz ve kimliğimiz belirler. Her yakalanma tarzı ve her kimlikle aynı direniş sürdürülmez. Örneğin sıradan bir GBT kontrolü de olabilir ya da düşündüğümüzden daha basit bir durum da olabilir. Böylesi bir durumda doğru çizgiyi savunmak adı altında kimliğimizi deşifre edecek veya şüphe uyandıracak herhangi bir siyasi savunmaya girişmemeli bu yönlü şüphe uyandırmamalı, dikkat çekmemeliyiz. Düşmanın bize en kaba yaklaştığı an ilk esir düştüğümüz andır. En hazırlıksız ve en şaşkın, düşünemeyerek tepki verilecek an, bu andır çünkü. Tutsak düşülen ilk andan başlayarak, düşmanın yönelim düzeyi, tepkilerimize

bağlıdır. Gösterilecek en ufak taviz, düşmanın bu kozu daha fazla kullanmasına olanak tanır. İlk esir düşülen anda nasıl yakalandığı, böyle yapmasaydım, şöyle yapsaydım yakalanmazdım vb. düşüncelerle uğraşılmalıdır. Bu yönlü düşünmek nasıl ve ne şekilde direnilmesi gerektiği yönündeki düşünceleri dağıtır, engeller. Böyle bir anda yapılması gereken şey, daha önce sorgu süresince, zindanın en zor koşullarına direnen yoldaşlarımızın pratiğini

varlığıyla inanıyorsa bu uğurda her türlü zorluğu göğüsleyebilir. Bu inanca sahip olan beyindeki düşüncelerin sökülüp atılmasını sağlayacak hiçbir güç yoktur. İncanın yitirildiği an, iradi kontrolün kaybedildiği an demektir. İradenin kaybedilmesi, işkence veya uygulanan yöntemlerin belirleyiciliğinden değil, irade ve inançtaki zayıflıktandır. İnanç, düşmanın saldırılarını boşa çıkaran bir kalkandır. Bu yüzden düşmanın ilk yöntemi, inançlar

“Bir insan beyindeki düşüncelere, güttüğü davaya tüm varlığıyla inanıyorsa bu uğurda her türlü zorluğu göğüsleyebilir”

örnek almaktır. Böyle bir ortamda bu sınavın ilk anını başarıyla atlatmak daha sonraki süreç için bir zemin yaratır. Bu açıdan sorgunun ilk anı, var olma, yok olma sorunudur. Var olmak için düşünceler hep direniş yönünde yoğunlaştırılmalıdır. Bunlar, güç ve direniş verir. Düşman ise böyle büyük bir direniş mirasına sahip değildir. Tüm hücrelerimizi harekete geçirmeli ve direnmeliyiz, direnmeliyiz ki biz kazanalım. Düşman henüz güçlü ve zayıf yanların bilinmediği süre içerisinde, birçok şey deneyecektir. Öncelikle kişilik çözümlemesi yapacaktır. Çeşitli yöntemlerle zayıf yanlar yakalandığında, buradan yüklenerek sonuca gitmeye çalışır. Bu taktiği boşa çıkarmak için sorgu süreci boyunca, düşmanın zayıf yanları öğrenmesine izin verilmemelidir. En zayıf yanlar, en güçlü yanlar gibi yansıtılmalıdır. Düşmanın uyguladığı farklı sorgu taktiklerine karşı tavır, tepki mümkün olduğunca aynı oranda olmalıdır. Kişilik ve irade çelikten bir set yapılarak düşman karşısında direnilmelidir. Bir insanın hangi aracı kullanırsa kullansın, başka bir insanın bilinçli iradesine hükmetmesi mümkün değildir. Bir insan beyindeki düşüncelere, güttüğü davaya tüm

konusunda tereddüte düşürüp, tümünden vazgeçirmeye, böylece iradeye hükmetmeye çalışmaktır. Kızıl Yıldız Ali Çiçek Amed Zindanındaki en vahşi işkence yöntemlerine karşı direnirken düşmana “Sizin göreviniz çözmek, benim görevim ise direnmektir” demiştir. Her genç de düşman elinde ise kendine bu ilkeyi esas almalı, onun işi olan direnmeyi en iyi biçimiyle yerine getirmelidir. Düşmanın uygulamalarına karşı pes etmek asla kabul edilemez. Hiçbir şey direnmemenin, çözümlenin gerekçesi olamaz. Her şeyden önce karşıdaki düşmandır, faşisttir, sömürgecidir. Onda insanlık duygusu, ahlak yoktur. Ondan insancıl davranması beklenilemez. O her alçaklığı yapabilir. Ki bizim mücadele gerekçemiz de budur zaten. Öyleyse neden düşmanın bu uygulamalarına karşı pes edelim. Düşman, bizleri çözümsüzlüğe, umutsuzluğa itmek için ‘her şey bitti, artık elimizdesin, buradan çıkamayacaksın’ gibi birçok şey söyleyecektir. Bunların bizleri psikolojik olarak yıkmak için olduğu unutulmamalıdır.

Devam edecek...

*"Çand, nasnameya mirove, şêwaz û
xweşikbûyîna jiyanê ye, ango çand mirov bi
xwe ye"*

Çand û Jinên Cîwan

RONAHÎ DEVRÎM

Mirov ji bo ku bikaribe vê mijarê baş bide fêhm kirin û tehlîl kirin, him ji bo pergala me ya fikrî kûr bibe, him jî ji bo rast bê pênasekirin, pêwîste ji nû ve terifikirina têgîna çand çêbibe. Gelek têgîn hene bêtî werin fêmkirin an jî rast werin têgîhîştin tên bi kar anîn. Ev rastiyeke ku di jiyana me de derdikeve holê. Ji vê hêlê ve ji bo em di asta fikir de werin rewşeke yekpar, îrade û bîrewariya xwe ya jiyana azad xurt bikin, hewceye ku em taybetî li ser lêhurbûn û fealiyeta fikrî bisekînin. Li ser vê esasê mirov çandê çawa tarîf dike? Çand kengî û kîjan şert û mercan de derketiye? Çand çiye û çawa hatiye berovajî kirin? Bersiva van pirsan bê guman bi nîvîsekî ve anîna ser ziman wê zahmet be, lê em hewl bidin di xetên qalîn de çarçoveyekî bidin diyarkirin. Bê guman heya roja me ya îro ji bo pênasekirina çandê nîqaşên berfireh hatine kirin. Pênaseya

herî zêde ku derdikeve pêş eve, "hemû nîrxên civakî yê maddî û manewî ku civak di nav dîrokê de afirandiye" çand tê gotin. Dîsa tê gotin "çand, nasnameya mirove, şêwaz û xweşikbûyîna jiyanê ye, ango çand mirov bi xwe ye". Rêbertî jî li ser çandê pênaseyên cuda cuda dike, mînak "manedayîn" û "avabûn" weke têgînên bîngehî e çandê îfade dike" Manedayîn tê wateya pêşketina ruhî, hestî û fikrî. Avabûyîn jî pêşketinê heyî vegerandina jiyanê ye. Em dikarin bêjin ku çand wateya jiyanê, zanist, huner û exleq bi xwe ye. Nexwe, çand hêza maneyê ye ku veduguhêre jiyanê, dibe xwedî avabûn, civakê xurt û dewlemend dike, dihêle civak ber bi pêşerojê ve bimeşe. "Asta çanda civakekê asta pêşketina wê ya civakî dide diyarkirin" Asta zindîbûn, bedewbûn û azadbûnê îfade dike. Serdema ku herî zêde civakbûyîn pêşketiye,

serdema neolotîkêye. Ji xwe çand jî encamê avabûyîna civakê de pêşketiye. Wê demê mirov dikare bêje ku; civakbûyîna di heman demê de li çanda xwe xwedî derketine. Yê ku pêşengti ji vê serdemê re kiriye bêguman jine. Zarok xwedîkirin, civak perwerde kirin û giştî jiyan rêvebirin karê sereke ya jinê ye. Jin bi vê şewazê jiyan xwe didomîne û bersiva pêdiviyê xwe dide. Di encamê de berhama çand derdikeve holê. Çanda heyî fêrê derdorê xwe dike û dide jiyankirin. Ziman bigre heta xwarin û vexwarinê, quralên exlaqî bigre heta şewazê jiyankirinê, giştî tiştên girêdayî çand û jiyanêye fêrî derdora xwe dike. Pergala serdest ji bo ku çanda civakan perçe bike, li ser her çandekî, heta li ser her mirovekî siyasetekî zirav dimeşîne. Çanda civakan ya hezar salan tune dihesibîne, berovajî dike û civakan ji çanda wan dîr dixine. Ev êrîş bi taybet di şexsê jin beramberê çanda civakan hatiye pêş xistin. Ji ber yê ku çand di afirîne, belav

çanda heyî bi rê û rêbazên xwe ve tune dike, çanda xwe ya kapitalîzm belav dike û giştî mirovan dike yek tîp; yek tîp cil û berg, yek tîp xanî, yek tîp xwarin, yek tîp ziman û h.w.d..... Hêzên desthilatdar hemû tiştên ku aîdên jinê ye didize, li gor xwe şîrove dike û dike malê xwe. Îro jî pergala bavîksalarî bi rêya derewan li gor xwe tiştan çêdike û bi vê re çand û civakbûyîna jinê parçekirinê hedef digre. Di nav civakê de kesayetan dike yek tîp û civakê de ezezetî belav dike. Dibe, "çanda te ya heyî a qedîm paşketiye, tu bi vê cilê ve nikarî vê civakê de jiyan bikî, tu bi vê jiyanê nikarî werî qabûl kirin". Bi vê rêbazê ji bo ku jinên ciwan ji rastiya xwe dûr bikevin her şewazê xapandinê bikartin. Çanda xwe dûr ketin û çanda pergale jiyan kirin wekî azadî binavdikin. Bi rêyên reklaman li her derê resmên ku jinê biçûk dixê tê daliqandin. An jî li ser bedena jinê reklamên markayan dikin. Di heman demê de bi amûrên sanal medya, muzîk,

"Ev êrîş bi taybet di şexsê jin beramberê çanda civakan hatiye pêş xistin. Ji ber yê ku çand di afirîne, belav dike, di heman demê de çanda heyî diparêze jine"

dike, di heman demê de çanda heyî diparêze jine. Çanda serdest an jî çanda kapitalîzm ji bo ku çanda esasî ya civakan tune bike, heya dawî beramberî jin, civak û berhemên civakî her rê û rêbazan bikartîne. Ev êrîş heya roja me ya îro jî bi vê rengî berdewam dike. Çima hêzên serdest van polîtîkayan bi taybetî li ser jinên ciwan didin meşandin? Ji ber ku jinên ciwan pêşeroja vê civakê ne. Berhemên civakê yê ku biparêze, xwedî lê derkeve û wê mîrasê belav bike jinên ciwanin. Di civakekî de xistina jinên ciwan di milê exlaqî de, dîr xistina ji cewhera xwe ya esasî tê wateya ku pêşeroja vê civakê jî di bin tehlûkeyê deye. Ji ber ku tunekirina jinên ciwan tunekirina civakê ye, tunekirina civak bi xwe jî tunekirina çandê ye. Bi vê rengî kapitalîzm dibe ku çandekî bi tamamî ji holê raneke lê çanda heyî lewaz dike û civakê dixê bin bandora xwe. Rengbûyîna

film û bi rêzefilman jinên ciwan bi tamamî dixin bin bandora xwe. Encama vê yekê jinên ciwan bi jiyanekî sexte re rû bi rû dimîne. Jinên ciwan pêşketina xwe li gor biyanî axaftin, ji bo porekî, cilekî gor xwestekên pergale ango zilam hatiye çêkirin tercîhkirin de dibîne. Ev êrîşên li ser çandê herî zêde jî ji aliyê dewleta Tirk a faşîst, qirker ve beramberê gelê Kurd tê meşandin. Dewleta Tirk bi awayekî eşkere, ber çavê hemû cîhanê dixwaze li ser gelê Kurd qirkirina çandî pêk bîne. Bi vê awayî gelê Kurdê ku nikarî bi êrîşên fîzîkî xilas bike, dixwaze bi rêyên qirkirina çandî tune bike. Zimanê Kurdî qedexe dike, cil û berg heya foklora Kurdî qedexe dike. Nahêle stranêk bi zimanê Kurdî bê gotin. Çanda giştî tune di hesibîne û ji bo ku gelê Kurd çanda xwe jiyan nekîn, beramberê wan şerê taybet bikar tîne. Çanda ku hebûn û nasname dide diyarkirin, yê ku dike cewherî û

dike Kurd êrîşê vê dike, ango erîşî giştî nîrxên Kurd dike. Bi vê re dixwaze sîlaha herî xurt a çanda gelê Kurd a qedîm ya hezar salan, tune bike. Bi vê awayî derûniya qirkirina çandî pêşdixe, çand civakê ber bi taqlîtkirinê ve dibe. Lê ger em taybet li ser çanda jinên Kurd lêkolîn bikin, emê bibînin ku xweşîkbûyina cewherê ku cewherê jinê de heye çanda wê de diyar dibe. Yê ku jiyanê re pêşengtî dike jinên ciwanin. Ji ber wê kapîtalîzm herî zêde li ser jinên ciwan rêbazên xwe bikartîne. Bi civakek nû re jiyanek nû dikare bê avakirin. Nexwe emê di bin pençeya kapîtalîzm de bîr xeniqandin û emê nikaribin xwe jê xilas bikin. Ji bo çareserkirina van pîrgirêkan; bi felsefeya Rêber APO re xwe xistina yek, di her kêliya jiyane de li ser vî esasî xwe rêxistin kirin, cewherê jina têkoşer wek karekterekî jiyani derxistina holê ya herî girînge. Jinên ciwan her

ku xwe di fikir û felsefeya Rêbertî de kurdikin, digihîjin cewherê xwe, her ku xwe perwerde dikin rêxistinbûyin û hêza jin derdikeve holê. Ev jî tê wateya ji hezar salan tolgirtin û xwe ji nûve afirandinê. Beramberî bêçandîya ku wek cewherê jin tê nîşandan, di serî de erkê jinên ciwan elimandinên heyî, tijbendinên heyî redkirin û li hemberî pergela heyî pîvan û rêgezên modernîteya demokratîk jiyani kirine. Bi taybet di bin navê azadiya şexsî de ya ku tê raberkirin ji civakê qûtbûyin, xwe ji civakê cuda dîtin û weke ku ev azadiya herî mezine ango heger zarar nedabe civakê vê wek li ser kokê xwe jiyankirin wek çand pênasekirin dertê. Lê belê bêçandîya herî mezin ji civaka xwe qutbûyine. Xwe înkarkirin, li ser kokên cuda xwesteka jiyankirinê ye. Lê em binêrin Kurdek biçe Ewrûpa jî, biçe Afrîka jî dîsa Kurde. Cil û bergê cuda xwekirin, zimanekî cuda ji xwe

*"Beramberî bêçandîya ku wek cewherê
jin tê nîşandan, di serî de erkê jinên
ciwan elimandinên heyî, tijbendinên heyî
redkirin û li hemberî pergela heyî pîvan
û rêgezên modernîteya demokratîk jiyani
kirine"*

re pejirandin an xwe cuda pênasekirin re em nabin kesek dî. Weke ku ev dibê înkara herî mezin heman demê de kêşayet jî bi vî şewazi nayên qebûl kirin. Çand hebûn û rûmeta mirovahiyê ye, bi hev re jiyanek komûnal jiyankirin û vegera xwebûna xwe ye. Ev jî tê wateya heqîqetê. Wek hevok heqîqet rêyekê ku bîderfet an em nikarin bigihîjine de nîne. Çanda xwe parastin, vegera cewherê xwe, tê wateya ku kesayet rêwiyê heqîqetê ye. Ekide ku gihîştandina heqîqetê hesan nîne. Lê ya esasî jî di nav agir de xwe dîtin, xwe ji nûve avakirine.

Ekolojî

JIYAN AMARGÎ

Mijareke heye ku pewistiya me qasî nan û av bi wê heye. Lê hêzên sermayedar wekî her car dixwazin vê berhema civakê desteser bikin û bixin bin kontrola xwe. Bi vê rêbazê dixwazin tiştên pîroz bê wate bikin û nehêlin ku bikeve xizmeta civakê. Mijara me Ekolojî (Hawirdorparêzî) ango jingeh e. Yek ji lingên me yên bingehîn a paradigmaya Rêber APO. Ez yeqîn dikim pir kes dema ku vê gotinê dibihîsin kelecaneke mezin nagirin. Çima, qey çi tê bîra me, wexta qala “ekolojî” tê kirin? Kêm bikaranîna plastîk, li şûna goşt soya bikaranîn, ciwanên xwendekar ên bi saqalên dirêj ku dişibin Hippîyan... Kêm zêdedîmenekîbivîrengîavadibe.

Ew feraset şaş e û ji pergala kapîtalîst bi riya medyayên civakî hatiye avakirin. Ji bona ku li jorê (elît) û ji civakê dûr bimîne, ji ber ku ji nêzîkatiya rast a li hember ekolojî ditirse. Lê divê mirov li ser bisekine, ji ber ku tevahî mirovahî di bin xeteriyê de ye. Mijarekî ne tenê biyolojîk e, Rêber APO dibêje “Ekolojî zanistekî civakî ye”. Nêzîkatiya me li beramberê gerdûn, mirov, ajal û me bixwe, ango giştî jiyanê raber dike. Rêbaza Serokatî di heman demê de destgirtineke dîrokî ya zanistên civakiye û divê

em lêbikolin, çawa em gihîştin heya vê noxte ya ku hinekan wekî “qiyametê” binav dikin. Ji bo ku em kûrahiya viya hîs û fêr bikin divê em li civaka xwezayî binêrin ya ku jin têde xwedî rolekî pêşeng bû. Têkiliya mirov-mirov, mirov-xweza, mirov bi cewhera xwe re di zimanê Kurdî de jî diyar dibe. “Xwe-za”, yanî tîşteki ku bi xwe xwe çêdike, dizê. Bê ku ji derve mudaxaleyekî bê kirin her hebûn di vê gerdûnê de zindî ye. Û ji ber jiyan pîroz e, her tiştî zindî, heman demê xwedî nirxeke mezin

e. Mirov jî bi civaka xwe re di vê pîrozbûne de cih digire û xwe jî wekî nirxekî dibîne, lê tu car hebûnên cûda binpê nake. Di vê zanebûne de ye ku ew cîhan bê mirov dikare bijî, lê mirov bê cîhan nikare

bijî. Dema ku ajaleke tê jêkirin jî, ew tişt tenê li ser esasî pêwîstiya û bi minetdariyeke mezin pêk tê. Bi giştî her tişt bi hev re girêdayê tê dîtin û peyva “mirin” bê wate ye, ji ber her tişt tenê di merheleya guhertin û veguhertinê de ye. Li hin herêmen Kurdistanê heya îro jî li şûna “bin axê veşartin” têgîna “şîn kirin” tê bi kar anîn. Eger em zanista kuantum bînin ber çavan, ew nêzîkatiya li hemberî jiyanê nêzî heqîqetê ye. Lê dema ku zîlamên qurnaz wekî ewrên reş li ser vê ezmana bihuştê kom dibin, bi demê

Mijarekî ne tenê

biyolojîk e. Rêber APO dibêje:

“Ekolojî zanistekî civakî ye”

re vê pîroziyê di taritîyê de dihêlin. Zîhniyeta zîlam qutbûn dixe di navbera “ez” û “tu”, mirov û civak, jin û mêr. Bi kolekirina jinê û bê îrade kirina wê bingeha desthilatdarî hatiye danîn. Ew feraset di serdema kapîtalîzm gihîştîye lutkeyê. Bi pêşketina pozîtîvîzmê laşê jinê bi temamî tê mekanîze kirin û bi zorî nirx jê têne standin, çiqas zerar jî bibîne, divê wekî robotekî zarokan bîne dinê û xizmet bike. Heman tişt di xwezayê de jî pêk tîne. Pergal, xwezaya pîroz ku jiyanê diafrîne wekî jinê dagir dike û ji bo karên xwe yên qirêj tûne dike. Talankirina xwezayê li pir aliyên cihanê pêk tê. Ji bona ku pergal bikaribe viya rewa bike êrîşê exlaqa civakê dike (bi riya lîberalîzm). Êdi ne li gor pêwîstî, lê li gor çavbirçîbûneke kor tê xerckirin. Ew jî rêderketin neta neta di warê maddî de, lê di hemû tekîliyan de xuya dike: Mirov jî hewildidin sûd ji hevdu werbigrin û bikarbînin. Serokatî wiha tîne zimên: “Xerîbketina mirov ji mirov sedema xerîbketina mirov ji mirov sedema xerîbketina mirov ji

xwezayê ye”. Vê demê emê çawa tevbigerin? Mirov di lêgerîna xwe ya heqîqetê li xwezayê binêre pir tişt zelal dibin ji bo me. Li xwezayê tu hebûn zerar nade xwe an jî tiştêkî ku pêwîstiya wê pê heye. Mînak kûsiyekê mala ku li ser piştê xwe digerî, xirab nake. Li dijî mantiqa her zindiyekî ye. Lê pergala kapîtalîzm vê pêşxistiye û dixwaze mirovahî bi vê bide qebûl kirin (teknolojiya nûkleer, kûna ozon, metropolên mezin, nifusa zêde, jêkirina daristanan, qirêj kirina avhewa, qetlîama ajalan ji bo moda û hwd). Her hebûn li gor pêwîstî xwe têr dike. Dîsa xwezaya me rengarange, ji cûdahîyan ava dibe. Jiyan ji cûdahîyan pêk tê, yekrengî tê wateya mirinê. Em dîqet bikin, dewlet dixwaze civak bike yek tîp, lê di projeya Netewa Demokratîk a ku ji Rêber APO hate pêşxistin de her gel, ol û etnîsîte bi rengê xwe tevî dibe, ew heqîqeta gel û xwezayê ye. Hemû texrîbatên xwezayê bingeha xwe ji dewletê û zîhniyeta wî digirin. Çiqas şanoyên G8, G20 û

Serokatî wiha tîne zimên:

“Xerîb ketina mirov ji mirov sedema xerîbketina mirov ji xwezayê ye”

hwd. hebin jî, feyde ya vê nine, ji ber ew pergal bixwe berpirsiyare û tenê aboriya xwe difikire. Li Kurdistanê jî dijmin taybet li ser disekine. Welatê me, axa me her roj talan dike. Berê Rejîma Baas li Rojavayê Kurdistanê çandina daran qedexe kiribû. Dema ku DAIŞ êrişê Rojavayê Kurdistanê kir, destpêke berê xwe daye mîrasên dîrokî û heya niha li Efrîn bi sedhezaran darên zeytûne têne jêkirin. Dewleta Tirk bi êrişên hovane gazên kimyewî li ser gund û çiyayên kurdistanê dibarîne û dixwaze nefesa gerîlayên azadiya

pêkane. Ango çareserî di tekoşîna hevbeş a gelên bindest de ye. Ji ber em hemû li ser yek cihanêke dijîn. Hawirdorparêzî di heman demê de rihekî enternasyonalîst di xwe de dihevin. Eger li Tirkî serhildan hebin ji bo parastina xwezaya Çiyayên Kaz, lê ji bona şewitandina bi sedhezaran hektar daristanên Kurdistanê an talankirina axa Amerîkaya Latin kesekî dengê xwe neke û vê êşê hîs neke vê demê wateya vê nine. Xwezaya Kurdistan milê hewayî Tirkî û tevahî cihanê bandor dike. Xweza sînorên dewletan nas nake. Vê deme em jî sînoran nas

"Ekolojîsteke
rast dibe
şoresger û
şoresgerekî di
heman demê de
ekolojîst e jî"

Kurdistanê û di şexsê wê de ya tevahî gelan qut bike. Bi baraja li Heskêf ne tenê gundekî di bin avê de ma, bi wê re jî bi hezaran salan dîroka mirovahiyê... Şewitandina daristanên Dêrsimê ne tenê agirberdena hinek daran e, berdewamiya komkujiya Dêrsimê ye. Qutkirina darên li Şirnexê û van daran barkirina sedan qamyonan û ev darên ku her yek ji wan xwedî çîrokekin, firotin.... Ew tenê çend mînakên ku her roj li ser axa me diqewimin û nîşan didin ku dijmin vê rêbaza şerê taybet hertim bikartîne. Wê demê Hawirdorparêzî tekoşîneke radîkal ji bo avakirina sîstemêke demokratîk, komînal û exlaqî dixwaze. Lê ew tenê bi hêza civakê re

nekin û bi hev re di tekoşîna gelan de wekî jinên ciwan pêşengtî bikin. Ji ber axa me dayika me ye û emê wê heya dawî biparêzin. Hêzên dagirker dixwazin bihûştta Mezopotamya, Kurdistan vegerînin cehenemekî. Lê wê dijmin bi agira ku berdide axa Kurdistanê bi xwe pê bişewite û bifetise. Li Kurdistanê pir şênber dibe ku parastina xwezayê şerekî mezin dixwaze. Em vê rastiyê bigirin ber çavan em dibînin ku buyina "hippiyek" û ekolojî tersî hevdû ne. Ekolojîsteke rast dibe şoresger û şoresgerekî di heman demê de ekolojîst e jî.

KENDİNİ EĞİTMEYEN TOPLUM ÇÜRÜMEKTEN VE DAĞILMaktan KURTULAMAZ

ÖNDER APO

Ulus-Devletin Yeni Tapınağı, Üniversiteler Başta Olmak Üzere Okul Yapılarıdır

Avrupa entelektüel devrimi şüphesiz köklü ve kapsamlıdır. Ancak kaynaklarını bahsettiğimiz devrim ve pırıltılardan aldığı tartışılmaz. Hemen belirtmeliyim ki, bu entelektüel devrimlerin tümünün sömürü ve iktidar tekelleriyle alakası yoktur. Tersine, bu tekeller yüzünden layıkıyla gelişmemeleri ve saptırılmaları, köreltilmeleri, daha çok da kendilerine bağlayıp sermaye haline getirmeleri söz konusudur. Avrupa büyük entellektüel devriminde bu gerçeklik daha açık ve çarpıcıdır. Kapitalist tekeller ve devlet tekelleri olarak mutlakiyet ve ulus-devlet sistemleri, entelektüel devrimi engellemek, saptırmak ve kendi iktidarlarına bağlamak için büyük uğraş vermişler, bunu başat işlerinden saymışlardır. Bu konuda büyük mücadeleler

verilmiştir. Entelektüel bağımsızlıklarını, onurlarını kaybetmemek için, engizisyonndan Fransız devrim mahkemelerine kadar iktidarların amansız zulmüne karşı direnmişler, yakılmayı göze alabilmişlerdir: Bruno, Erasmus, Galileo, Thomas Moore vb. gibi.

19. ve 20. yüzyıllarda, toplumun her alanında ve birimlerinde olduğu gibi, entelektüel alan ve birimlerde de tekeli sermaye ve ulus-devletin hegemonyası güçlü yansıma buldu. Bilim, felsefe, sanat ve hatta din iktidarlara, özellikle ulus-devlet yapılanmalarına büyük oranda entegre edildi. Her iki alandaki tekellilik, entelektüel bağımsızlığa büyük darbe vurdu. Bağımlılık altındaki entellektüel ya bir entellektüel sermayedara

ya da çoğunlukla üniversite ve diğer okul sistemlerinde bilgi hamallarına dönüştü. Her ulus-devletin yeni tapınağı, üniversiteler başta olmak üzere okul yapıları oldu. Yeni neslin beyni ve ruhu buralarda yıkanır; ulus-devlet tanrısına hiçbir dönemle kıyaslanmayacak denli tapınan kul-vatandaşlar haline getirilir. Haliyle her düzeydeki hocalar yeni rahip sınıfı konumundadır. Şüphesiz tek tek aydınlar,

müşterek olmasından ötürüdür. Burada aydınlatılması gereken en önemli husus, entelektüel yenilginin, bozulmanın ve çarpıklaşmanın stratejik ve taktik olarak nasıl geliştiğidir. Özellikle toplumsal bilimler (Birinci Doğaya ilişkin bilimlerin de toplumsal nitelikte olduklarına veya öyle olmaları gerektiğine inancımı öncelikle belirtmeliyim) alanındaki büyük kargaşa, yenilgi ve ihanetin

“Bağımlılık altındaki entelektüel ya bir entelektüel sermayedara ya da çoğunlukla üniversite ve diğer okul sistemlerinde bilgi hamallarına dönüştü”

entelektüel haysiyetini koruyanlar vardır. Ama genel kuralı bozmayacak kadar istisnaidirler. Daha da önemlisi, Avrupa entelektüel devriminin içeriğindeki gelişmelerle ilgilidir. Önceki çağların din, bilim, felsefe ve sanatını öncelikle iyi özümlediklerini belirtmek gerekir. Kendi katkılarını bu özümsemeye dayandırdıkları açıktır. Kabul etmek gerekir ki, Avrupalı entelektüeller hakikate yaklaşımda büyük bir aşama kat ettiler. Metot ve uygulama olarak başarıları kesindir. Özellikle birinci doğaya (fizik, kimya, biyoloji, astronomi alanlarına) ilişkin başarıları bu yönlüdür. Fakat ikinci doğa olarak topluma ilişkin bilimsel, felsefi, sanatsal ve ahlaksal yaklaşımları için aynı hususu belirlemek mümkün değildir. Büyük ve anlamlı açıklamalar (manifestolar), bilimsel disiplinler, felsefi ekoller, sanatsal eğilimler ve etik öğretiler geliştirdiler. Fakat toplumun ahlaki ve politik karakterini koruyacak kadar başarılı olamadılar. Tersine, sermaye ve iktidar tekellerine bağlandıkça, ahlaki ve politik toplumun imhaya varana dek hedef haline getirilmesinde sadece yetmezlik, eksiklik ve yanlışlıklarla izah edilemeyecek denli suç ortaklığı ettiler. Entelektüel kriz işte böyle başladı.

Şüphesiz yalnız toplum değil, çevrenin de imha hedefi haline gelmesinde entelektüel kesim sorumludur. Zaten küresel krizden müştereken sorumlu tutulmaları, krizin

gelişmesinde neleri sorumlu tutmalıyız? Tümüyle bilimsel paradigmayla ilgili bir hastalık mı söz konusudur? En büyük payı bazı disiplinlerde mi aramak gerekir? Hastalık bünyesel midir, yoksa arızı midir? Tedavisi mümkün müdür? Tedavinin yol ve yöntemleri nasıl geliştirilmelidir? Yeni bilimsel devrim veya paradigmanın ana göstergeleri neler olabilir? Stratejik olarak nerelerden başlamalıyız? Ancak bunlar ve benzer sorulara özlü yanıtlarımız olursa, entelektüel krizden çıkış kadar, yeni paradigmantik ve bilimsel görevlerimizi belirleyebiliriz. Avrupa uygarlık merkezli bilimkrizi bünyeseldir. Uygarlığın başlangıç dönemlerindeki gelişmeleriyle ilgilidir. Bilimin tapınakta merkezileşmesi, iktidarla bütünleşmesi anlamına gelir. Mısır ve Sümer uygarlığındaki bilimin iktidarın ayrılmaz bir parçası haline geldiğini kanıtlayan çok sayıda örnek vardır. Bilimi toparlayan rahiplik zaten iktidarın en önemli ortağı konumundaydı. Hâlbuki neolitik dönemdeki bilimin yapısı farklıydı. Kadının bitkiler üzerindeki bilgisine belki de biyoloji ve tıbbın temeliydi. Ayrıca mevsim ve ay gözetlemeleri hesabı ortaya çıkarıyordu. Tarım-köy topluluklarının bin yıllarca yaşam pratiklerinin büyük bir bilgi hazinesini ortaya çıkardığı rahatlıkla yorumlanabilir. Uygarlık dönemi bu bilgileri toparlayıp iktidarın parçası haline getirdi. Burada olumsuz anlamda niteliksel bir dönüşüm yaşanmıştır.

Bilimin Toplumsal Doğadaki Anlamı Tanrısallıktı

Uygarlık öncesi ve dönemindeki karşıt toplumlarda bilgi ve bilim, ahlaki ve politik toplumun parçasıydı. Toplumun hayati çıkarları gerektirmedikçe, bilimin başka türlü kullanılması mümkün değildi. Bilgi ve bilimin tek amacı toplumun varoluşunu sürdürmek, korumak ve beslemek olabilirdi. Başka amacı düşünülemezdi. Uygarlık bu durumu kökten değiştirdi. Bilgi ve bilim üzerinde tekeli kurarak toplumdan kopardı. Toplum bilgi ve bilim yoksunu kılınırken, iktidar ve devlet güçleri bilgi ve bilimle alabildiğine güçlendiler. Bilgi üretenleri ve taşıyanları hanedanlıklara ve saraylara bağlayarak tekellerini sağlamlaştırdılar. Böylelikle bilimin toplumdan, özellikle kadından köklü koparılışı, yaşam ve çevreyle bağının koparılışı anlamına da geliyordu. Aynı zamanda analitik zekânın duygusal zekâyla bağının köklü kopuşu ve aralarındaki mesafenin sürekli büyümesi de birlikte geliyordu. Bilimin toplumsal doğada ki anlamı tanrısallıktı. Toplum kendi doğasına ilişkin bilgi ve bilinç düzeyini kendi kimliğinin ifadesi olarak tanrısallaştırıyor, tanrısallıkla bir tutuyordu. Uygarlık bu konumu da değiştirdi. Bilim hanedan ve ortaklarına geçince,

tanrısallık da konum değiştirdi. Artık topluma kulluk, tanrısız olmayanlar payesi biçilirken, hanedan ve yakın çevresi tanrı soylusu olarak mitolojiye ve dine geçirilmiş oldu. Tanrı-krallar, tanrı soylular böylesi bir sürecin ürünüydü. Bilim ve bilgi üreticilerinin ve taşıyıcılarının toplumla bağlarının bu tür koparılışı tüm uygarlık çağları boyunca devam etti. Buna karşı direnen olduysa da, kolayca tasfiye edildiler. Bilgi ve bilim adeta bir kast oluşturdu. Avrupa uygarlığına gelince, özellikle kiliseyle krallığın çekişmesi ve yine manastırların kısmen özerk havası nedeniyle bilgi ve bilim üreticileri sınırlı bir bağımsız dönem yaşadılar. Yoğun iktidar savaşları araştırmalarına zarar vermeden daha kolay koruyucu bulmalarına fırsat sunuyordu. Rönesans, Reform ve Aydınlanma bu iktidar savaşlarının yol açtığı özerk ortamla yakından bağlantılıydı. Çin ve Osmanlı tarzı bir mutlakîyetin olmaması özerkliğe katkı sunuyordu. Sonuç, felsefesal ve bilimsel devrim oldu. Fakat bir yandan kapitalizmin hegemonik yükselişi, diğer yandan ulus-devletin oluşumu, 19. ve 20. yüzyılda bilim üzerinde sermaye ve iktidar tekelinin kurulmasını beraberinde getirdi. Bilim artık sermaye ve iktidarın ayrılmaz parçasıydı. Zaten uygarlık tarihi boyunca ahlaki ve politik toplumun aleyhine gelişen bu durum Avrupa modernitesiyle zirve yaptı.

“Bilgi ve bilimin tek amacı toplumun varlığını sürdürmek, korumak ve beslemek olabilirdi. Başka amacı düşünülemezdi”

Tanrısai Bilim Araçsal Bilime Dönüşmüştür

Demek oluyor ki, Avrupa merkezli bilimsel paradigmlar çok önceden toplumdan kopmuşlardı. Bilgi ve bilimle uğraşanlar ağırlıklı olarak sermaye ve iktidar perspektifi içindeydiler. Ahlaki ve politik toplum çoktan gözden düşmüştü. Kilisenin yenilgisiyle bu süreç daha da hızlandı. Temel kaygısı ahlaki ve politik toplum olmayan bilim, artık sermayenin ve devletin hedeflerine kilitlenmekten başka bir uğraş alanı bulamazdı. Artık bilim, iktidar ve sermaye üretirken, sermaye ve iktidar da bilimi kendine iyice mal ediyorlardı. Bilimin ahlak ve politikayla bağının sonuna kadar yıkılışı kapıyı ardına kadar savaşılar, çatışmalara, kavgalara, her tür istismara açıyordu. Nitekim Avrupa uygarlık tarihi aynı zamanda savaşların en yoğun olduğu tarih oldu. Bilime biçilen rol artık mükemmel ve zafer getirecek savaş araçları icadına yoğunlaşmaktı. Sonuç böylece nükleer silahlara kadar tırmandı. Ahlaki ve politik toplum kurallarının egemen olduğu bir toplumda değil nükleer silah, bir mantar tabanca silahı bile icat edilemezdi. Edilse bile en azından topluma karşı kullanılamazdı.

*“Tanrısai bilim
araçsal bilime
dönüşünce
toplumla bağı
kalmaz, İktidar
ve sermayenin
elinde azami kâr
kanununa bağı bir
araçsallık kazanır”*

Ahlaki yıkılışı savaşları en önemli başlangıç etkenidir. Bilim ile ahlak ilişkisinin kopuşu ise, her tür yıkıcı araç icadının temelidir. Bilim ile iktidar ve toplum arasındaki bu ilişkinin temel paradigma ve yöntemle yansımaması düşünülemezdi. Toplumun devreden çıkarılması, nesneleştirilmesi anlamına da geliyordu. Tıpkı daha önce kadın ve kölelerin nesneleştirilmesi gibi. Ardından Bacon’la, Descartes’lerle başlayan nesne-özne ayrımları tüm bilimlere taşınmış oldu. Bilimden nesnel olma çok övölür. Hâlbuki en temel felaketin kapısı nesnellik-öznellik ayrımının keskinleşmesiyle açıldı. Ardından ben-öteki ayrımıyla derinleşti. Ardından birbirini yok eden diyalektik uçlara dönüştü. Bu ikilemler kesinlikle ahlaki ve politik toplumla sermaye ve iktidar ayrışmasının, çelişkisinin bir yansımasıdır. Doğanın, ardından kadın ve kölenin, en son tüm toplumun nesne konumuna indirgenmesi, bilimde halen kullanılan çok ünlü ‘nesnellik kuralı’ olarak karşımıza çıktı. Eskinin tanrı-kul ilişkisi, özne-nesne ilişkisine dönüştü. Daha eskinin canlı doğa anlayışı yerini ölü nesne doğa ve üzerinde tanrısai özne insana bıraktı.

Bu paradigmatik yaklaşımların bilim, özellikle toplumsal bilimler üzerinde etkisi yıkıcı olmuştur. Örneğin tamamen nesne olan fizik doğasını esas alan fizik bilimi, doğa üzerinde sınırsız deneyim ve tasarrufta bulunma özgürlüğüne sahip olduğuna inanır. Nükleer deneyimden her tür oto dinamikleri harekete geçirmeye kadar kendini özgür sayar. Bunu yaparken herhangi bir ahlaki endişe duymaz. Nesne doğa anlayışı maddenin sınırsız tasarrufunu doğurunca, sonuç atom bombasına kadar gider. Tanrısai bilim araçsal bilime dönüşünce toplumla bağı kalmaz. İktidar ve sermayenin elinde azami kâr kanununa bağı bir araçsallık kazanır. Görünüşte fizik tamamen tarafsız, nesnel doğayla ilgilenen bir bilimdir. Özünde ise iktidarın ve sermayenin temel güç kaynaklarından biri olduğu açıktır. Aksi halde fizik bilimi mevcut halini koruyamazdı.

Olumsuz anlamda toplum-karşıtı bir güç durumuna dönüşümü öyle tarafsız nesnel bir bilim bulunmadığını göstermektedir. Fizik kanunları denilen güç ilişkileri de son tahlilde insan gücünün yansımalarından başka anlama gelmez. İnsanın ise mutlak anlamda bir toplumsal varlık olduğunu biliyoruz.

“Olgular kendi başına hakikate ilişkin ya hiçbir anlamlı bilgi sunmazlar ya da sundukları kadarıyla çok yanlış sonuçları beraberinde getirirler”

Modernitenin tüm bilimsel yapısına damgasını vuran pozitivist felsefeyi yorumlayınca, uygarlık-iktidar-bilim ilişkisinin içyüzünü daha iyi açığa çıkarabiliriz. Pozitivist felsefenin kesin nesnel olgulardan yola çıktığını, bunun dışında hiçbir bilimsel yaklaşıma yer vermediğini biliyoruz. Yakından bakınca, nesnelerin ilişkisi olarak bilimin tüm eski puta tapıcılardan ve metafizik güçlerden daha putçu ve metafizikçi olduğu kavranacaktır. Bu konuda tarihsel diyalektiği kısaca hatırlatırsak daha çok aydınlanırsak. Nasıl tek ve soyut tanrı dinler, paganizmi (putçuluk, bir nevi olguları tanrısallaştırma dini) eleştirme temelinde ortaya çıkıp kendilerini şekillendirmişlerse, pozitivism de bir nevi karşı atak olarak yeni putçuluk biçiminde ortaya çıkmıştır. Din ve metafizik eleştirisi, yeni putçuluk (Olgulara dayalı hakikatçilik kesinlikle neo-paganizmdir) olarak, neo-metafizik olarak şekillenmiştir. F. Nietzsche'nin bu gerçeği ilk tespit eden filozoflardan olması son derece önemlidir ve değerlendirmeleri hakikat araştırmalarında katkı niteliğindedir. Nesnel olgu denilen kavramın hakikatten uzak bir kavram olduğunu belirlemek büyük önem taşır. Olgular kendi başına hakikate ilişkin ya hiçbir anlamlı bilgi sunmazlar ya da sundukları kadarıyla çok yanlış sonuçları beraberinde getirirler.

olgularını bir tarafa bırakalım. Yalnız bir toplumsal olgu örneği üzerinde durarak yol açtıkları sonuçları yakından görelim. Pozitivizme göre ulus-devlet bir olgudur. Onu oluşturan bütün öğeler de birer olgudurlar. Binlerce kurum, milyonlarca insan hepsi birer olgudur. Aralarındaki ilişkileri de katınca resmi

tamamlamış oluruz. Pozitivizme göre bilimsel kavramı oluşturduk demektir. Artık mutlak bir hakikatle karşı karşıyayız: Ulus-devlet hakikati. Pozitivizm bu tanıma bir yorum olarak bakmaz. Mutlak hakikat olgusu olarak bakar. Diğer tüm toplumbilim olgularına da bu anlayışla bakar. Tıpkı birer fizik, kimya, biyoloji olgusu gibi bunlar da birer olgudur. Hakikat tanımlaması böyledir. Görünüşte masum, hiç tehlike içermeyen bu yaklaşımın hiç de öyle olmadığını, özellikle etnik temizlik-soykırım hareketlerinde bütün dehşetiyle fark etmeye başladık. Hitler'den tutalım sözde en ılımlı ulus-devlet liderine kadar hepsi, yaptıklarının bilime göre son derece doğru (pozitif bilimlere göre) olduğunu, ulus gerçeklerini arındırdıklarını, daha homojen bir ulus oluşturma sadece hak değil, doğal evrim yasasına uygun bir gelişme olduğunu söyleyeceklerdir. Esas aldıkları bilime göre doğru söylüyorlar. Onlara bu gücü pozitif felsefe ve bilimleri vermektedir. Nitekim tüm modernite dönemi bu pozitivist anlayış gereği sınırsız vatan, millet, devlet, etnisite, ideoloji, sistem savaşına girdi. Çünkü bu kavramların hepsi kutsaldı ve uğruna sonuna kadar savaş gerekirdi. Bilindiği üzere bu anlayış sonucunda tarih kan banyosuna dönüştü. Görünüşte masum pozitivism, özünde kötü çehresi böyle sırtıyordu.

Olgular eğer karmaşık bağlantıları kapsamında anlam bulamazlarsa, ya hiç bilgi sunmazlar ya da en yanlış sonuçlara yol açabilirler demiştik. Fizik, kimya, biyoloji

XALQIN QIZI KEJÊ

teşqele_21

Siz değerli dergi okuyucuları !

Bu sözi her sayımızda êlesine alışılarmış bi kelimedır diye söylemiş. Öncelikle buni bılmenizi isterix ki bizim için gerçekten değerlisiz. Neden diye sorarsaz ki gere sorasız. Çımki giderax okumayan yalnızca izleyen bi gençlik olışi. Bu durımdan gençlik hereketi olarak çok acızix û behecı olıyix. Sadece izleyen bi gençlik, etrafında olanlara da izleyici kalır. Biz êle bi gençlik istemiyix. Önder APO êle bi gençlik istemi. Gençlik gere okiya da û en önemlisi de îcab edeni yapa. Hatta gere yaza da, ma nereye kaar biz yazax?

Siz de yazın u bize gönderin. Ma bu dergi heppımızındır êle degil?

İzlemax demişken bılısız bi süredır biz de sanal aleme atılmışix. Bi izleyici kitlemız var faqat anladığımız qadariylan faşistlerden yana ciddi bir nefret kitlemız de olmış.

Hema neheyf. Zaten olmasa bız kendimizi sorğıldax. Onun için buni çok iyi yorumlıyix.

İnsan gere düşmanını acız êde, êledır êle degil? Şımdı bılısız geçen zamanda misilleme ve dewırmci tutım konılı videolar çektix.

Bi de ne görax. Bazi awêllerın zorrısına gitmiş. Bılxassa o siyasi abbe ve ablaları rehetsız etmişix, bax işe! İşte ortasınıf bêledır arkaaşlar. İki eleştiri yaparsan hemen zorrısına

gider. Ama bız başta demiştix vıjdanları rehetsız etmeye geldix diye, degil? Êledır êle degil? Eger ki bu savaş koşullarında bi insan evladi rehet edebilise, biz de oni rehetsız ederix arkaaş. Heeeç kusurumuza baxmasınlar. Şıveli konuşmaya çalıştığımızı yazanlar olmış. Walla bızı bılan bıli. Amedın kuçeleri bızleri tanır. Ahan da buraya en büyük nişane olarakdan zebeş içinde resmimi de bıraxiyem.

YURTSEVER GENÇ KADIN

Kamu malına zırar vereceğimi orman katledeceğimi insan öldüreceğimi itiraf ettiğimi hatta azmettirdiğimi yazan vatandaş; Rojbaaş sana. Bazi henolar da saraykapidan batısını görmemiş ben için Ewropada yaşadığımı, yüzüm kapalı olduğundan tuzımın kuri olduğuni ama kendilerinin ateşe atacax gençleri olmadığını de demişler. Özgeçmişimizden xebersız o kişiler çox merax edilerse (göriyix ki ediler) dergimizin eski sayılarında nerden yazdığımızı ne işlen uğraştığımızı anlayabilırsız, tabi eger anlayabilisezse. Şimdi o sanal medyadan radikalızım satan kendine dewrımciler bu sözlerimizi iyi okısınlar.

Tüm bu satırları Kürdistandan yazıyix. Yani kıyidan köşeden degıl, sawaşın tam ortasından yazıyix. Belki fılanke diyi ateşe atacax gençlerimiz yok feqet bizler gençler olarak vicdanımız ateşlerde yandığı için bu çalışmaları yapıyix. Bir perspektif oluşturılmax bir rota çizebilmax için. Bi eksikliğimiz oldıysasa özeleştirisini verir, kendimizi düzeltir yolımıza devam ederix. O yol bize ateş olsa da. Çımkı bu ülkenın kadın ve gençleri olarax öncülüğ görevlerimizi olduğının bilincindeyiz. Her

gün izlediğimiz xeberlerde, cezaevi önünde hala eylem yapan ailelerimizi gördüğümüzde, Emine Şenyaşarın çağrısını her duyduğumuzda ya da videolarımızın altına atılan yorım ve görüntüleri her gördüğümüzde bu insanlıx vahşetine karşı yapılacax en doğru şeyi yaptığımızı bir kez daha farqediyix. Ü bu alçax düşmana karşı bir kere daha intikam yemini ediyix.

Yani bazi komiq şeyler de yazılmamış degıl. Mesela beni soysıza şıqayet etmax gibi. En çox buna güldıx. Sanki soysız bana ne yapabilecaxsa. Walla o anca

kendi xaline yana. Aceba Zap'ta, Avaşın'de olanları Türkiye xalklarına nasıl açıxlayacax anca qara qara kendine oni düşüne. Soysız anca baan hawa saldırısı yapa. Alışmış zaten yetişmediği yere SİHA göndermeye. E çox şükır bız de eğitimli şehir gerillalarıyix. Bız kamuflemize illegalitemize güveniyix. Eyonın deligine kaar baxsa da beni bulamaz. Yaqalayabiliese yaqalasın. Yani anlayacağınız Soysız ateş olsa çapi qaar bile yer yaqmaz buralarda. Ama bi qoni bızleri memnun etti açıxçası. Dewletin iç dehlızlerinde çatıxlar yaratmışix. İktidar qırıntıları birbirlerine girmişler. Sayemde soysızı en kötü içişleri bakani ilan edenler olmuş. Bazıları Silivrinin bi tek mazlum Türklere soğuk olduğını de yazmışlar. Şşş mazlum Türkler(!) walla bu kafayla gidersez Silivri size soğuk olır. Bızım için hava xoştır. Avaşın, Zap sıcaxtır. Hem de cehnım gibi sıcaxtır. Geleni yaxi. Buralara gelirsez artıx sizde ateşimizden nısbilenırsız. Bızım orda bi söz var diyiler saan baxınca keyfim geli. Hah bız de sizi êle görince şerrefime çox keyfimiz geli. Bize yaşattığınız o güzel dakikalar için teşekkür ediyix. Ha bi de, bızı asqıya almışler diyiler. O meseleye bızım arqaaşlar baxı. Çox yaqında belki de siz bu satırları oqırken Kejë ve ekıbi sizlerlen olacax. Bızı bekleyın. Bızı okiyin. Bızı izleyın.

JINBÛYÎN

Jinbûyîn;

Bi salan sûrgûnê cevherê xwe, lê dîsa jî şiyar kirine tavê.
Di temenê a zarokatî de, jiyana ku ji te re hatiye diyar kirin re,
Gotin, keder û mirine kelî bi kelî.

Jinbûyîn;

Li welatê ku ji destê te standin de, şer kirin e.
Bi nave serkeftinê, xwîn veraşandin, lê dîsa jî kenek dayîna li ser lêvan e. Carna kuştî-
na mirinê, di bedena xwe de mirina dişwar weşartin e.

Jinbûyîn;

Welat bûyîn e di çembera agirê de. Bi kitana xwe hilweşandine.
Sinorên bi hestî û bê hêst, di navbera dil û cotek çavan de,
pir bûyîn e, bûyîna pir e.

Jinbûyîn;

Vîna xwe xistina di nav keziyên xwe û azadiyê re gulf bûyîn e.
Di nav van xewnên nabe de, wek bi nave xwe jiyan bûyîn e.

Wekî jin,

Jinbûyîn....

GÜNEŞİMİZİ KARARTAMAZSINIZ

